

Úřední věstník

Evropské unie

C 101

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 54

1. dubna 2011

Oznámení č.	Obsah	Strana
I	<i>Usnesení, doporučení a stanoviska</i>	
	STANOVISKA	
	Evropský inspektor ochrany údajů	
2011/C 101/01	Stanovisko evropského inspektora ochrany údajů k návrhu nařízení o uvádění prekursorů výbušnin na trh a jejich používání	1
2011/C 101/02	Stanovisko evropského inspektora ochrany údajů ke sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě – „Strategie vnitřní bezpečnosti Evropské unie: pět kroků směrem k bezpečnější Evropě“	6
2011/C 101/03	Stanovisko evropského inspektora ochrany údajů k pozměněnému návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení systému „Eurodac“ pro porovnávání otisků prstů za účelem účinného uplatňování nařízení (ES) č. (.../...) (kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o poskytnutí mezinárodní ochrany podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států)	14
2011/C 101/04	Stanovisko evropského inspektora ochrany údajů k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady týkajícího se Evropské agentury pro bezpečnost sítí a informací (ENISA)	20

CS

Cena:
3 EUR

(Pokračování na následující straně)

II Sdělení

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Evropská komise

2011/C 101/05	Bez námitek k navrhovanému spojení (Případ COMP/M.6076 – Orangina Schweppes/Européenne d'Embouteillage) ⁽¹⁾	25
---------------	--	----

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Evropská komise

2011/C 101/06	Směnné kurzy vůči euru	26
---------------	------------------------------	----

Účetní dvůr

2011/C 101/07	Zvláštní zpráva č. 1/2011 „Pomohl převod pravomocí v oblasti řízení vnější pomoci z ústředí Komise na její delegace zlepšit poskytování pomoci?“	27
---------------	--	----

INFORMACE ČLENSKÝCH STÁTŮ

2011/C 101/08	Vnitrostátní belgický postup pro přidělení omezených leteckých přepravních práv	28
2011/C 101/09	Informace sdělené členskými státy o státních podporách poskytovaných podle nařízení Komise (ES) č. 1628/2006 o použití článků 87 a 88 Smlouvy na vnitrostátní regionální investiční podpory ⁽¹⁾	34

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Usnesení, doporučení a stanoviska)

STANOVISKA

EVROPSKÝ INSPEKTOR OCHRANY ÚDAJŮ

Stanovisko evropského inspektora ochrany údajů k návrhu nařízení o uvádění prekursorů výbušnin na trh a jejich používání

(2011/C 101/01)

EVROPSKÝ INSPEKTOR OCHRANY ÚDAJŮ

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 16 této smlouvy,

s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie, a zejména na články 7 a 8 této listiny,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽¹⁾,

s ohledem na žádost o stanovisko v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ⁽²⁾,

PŘIJAL TOTO STANOVISKO:

I. ÚVOD

1. Dne 20. září 2010 přijala Evropská komise návrh nařízení o uvádění prekursorů výbušnin na trh a jejich používání ⁽³⁾ („návrh“). Dne 11. listopadu 2010 byl návrh ve znění schváleném Komisí zaslán ke konzultaci evropskému inspektorovi ochrany údajů v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001. Evropský inspektor ochrany údajů vítá skutečnost, že je Komisí konzultován a že je v bodech odůvodnění návrhu uveden odkaz na tuto konzultaci.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ KOM(2010) 473.

2. Hlavním cílem navrhovaných opatření je snížit riziko útoků teroristů nebo jiných pachatelů trestné činnosti s využitím podomácku vyrobených výbušnin. Za tímto účelem nařízení omezuje přístup obecné veřejnosti k určitým chemickým látkám, které mohou být zneužity jako prekursor podomácku vyrobených výbušnin. Návrh dále zavádí přísnější kontrolu prodeje těchto chemických látek prostřednictvím oznamování podezřelých operací a krádeží.

3. V tomto stanovisku evropský inspektor ochrany údajů upozorňuje zákonodárce na řadu relevantních otázek ochrany údajů a poskytuje doporučení pro zajištění základního práva na ochranu osobních údajů.

II. ANALÝZA NÁVRHU A PŘÍSLUŠNÉ OTÁZKY OCHRANY ÚDAJŮ

1. Opatření navrhovaná Komisí

4. Návrh se zabývá problémy zneužívání určitých chemických látek, které jsou na trhu běžně dostupné obecné veřejnosti, jako prekursorů podomácku vyrobených výbušnin. Články 4 a 5 návrhu řeší zákaz prodeje vůči obecné veřejnosti společně s režimem udělování povolení a s požadavkem na zaznamenávání všech operací provedených na základě povolení. Článek 6 požaduje, aby hospodářské subjekty oznamovaly podezřelé operace a krádeže. Článek 7 se pak zabývá potřebou ochrany údajů.

Články 4 a 5: zákaz prodeje, povolovací režim a zaznamenávání operací

5. Prodej určitých chemických látek v koncentraci přesahující prahovou hodnotu příslušníkům obecné veřejnosti bude zakázán. Prodej látek ve vyšší koncentraci by byl povolen pouze uživatelům, kteří mohou doložit legitimní potřebu danou chemickou látkou použít.

6. Rozsah zákazu je omezen na užší seznam chemických látek a jejich směsí (viz příloha A návrhu) a na prodej těchto látek obecné veřejnosti. Omezení neplatí pro profesionální uživatele nebo mezi podniky. Dostupnost látek na tomto užším seznamu pro obecnou veřejnost je navíc omezena pouze tehdy, přesahuje-li jejich koncentrace určité prahové hodnoty. Dále je látka stále možné získat po předložení povolení vydaného veřejným orgánem (jež dokládá oprávněné použití). Výjimka také platí pro zemědělce, kteří mohou bez povolení nakupovat dusičnan draselný pro použití jako hnojivo bez ohledu na jeho prahovou koncentraci.
7. Povolení budou zapotřebí také tehdy, jestliže příslušník obecné veřejnosti zamýšlí dovést látku uvedenou na užším seznamu do Evropské unie.
8. Hospodářský subjekt, který dodává látku nebo směs příslušníkovi obecné veřejnosti, jenž je držitelem povolení, je povinen ověřit předložené povolení a transakci zaznamenat.
9. Každý členský stát má povinnost stanovit svá pravidla pro udělování tohoto povolení. Příslušný orgán členského státu zamítne udělení povolení žadateli, existují-li oprávněné důvody k pochybnostem ohledně zákonnosti zamýšleného použití. Udělená povolení budou platná ve všech členských státech. Komise může vypracovat pokyny týkající se technických náležitostí povolení, což napomůže vzájemnému uznávání těchto povolení.

Článek 6: oznamování podezřelých operací a krádeží

10. Prodej širšího počtu dotčených chemických látek (které jsou uvedeny v příloze II, a to nad rámec chemických látek uvedených v příloze I, které již podléhají povolovací povinnosti) bude podléhat oznamování podezřelých operací a krádeží.
11. Návrh požaduje, aby každý členský stát stanovil vnitrostátní kontaktní místo (s jasně uvedeným telefonním číslem a e-mailovou adresou) za účelem oznamování podezřelých operací a krádeží. Hospodářské subjekty mají povinnost neprodleně oznámit jakoukoli podezřelou operaci a krádeže, pokud možno včetně totožnosti klienta.
12. Komise vypracuje a bude aktualizovat pokyny, které hospodářským subjektům pomohou rozpoznávat a oznamovat podezřelé operace. Pokyny budou rovněž obsahovat pravidelné aktualizace seznamu doplňkových látek, které nejsou uvedeny v příloze I či II, u nichž se vyzývá k dobrovolnému oznamování podezřelých operací a krádeží.

Článek 7: ochrana údajů

13. Bod odůvodnění 11 a článek 7 požadují, aby zpracování osobních údajů podle nařízení vždy probíhalo v souladu s právními předpisy EU v oblasti ochrany údajů, a to

zejména se směrnicí 95/46/ES⁽⁴⁾, a s vnitrostátními právními předpisy v oblasti ochrany údajů, jimiž je tato směrnice provedena. Návrh neobsahuje žádná další ustanovení v oblasti ochrany údajů.

2. Pro odpovídající ochranu osobních údajů jsou nezbytná konkrétnější ustanovení

14. Oznamování podezřelých operací a krádeží a režim udělování povolení a vedení záznamů, které nařízení předpokládá, vyžadují zpracování osobních údajů. Obě skutečnosti představují – každopádně do jisté míry – zásah do soukromého života a do práva na ochranu osobních údajů, a jako takové vyžadují odpovídající ochranná opatření.
15. Evropský inspektor ochrany údajů vítá skutečnost, že návrh obsahuje samostatné ustanovení (článek 7) o ochraně údajů. Vzhledem k výše uvedenému však toto jediné – a velmi obecné – ustanovení, které návrh předpokládá, nepostačuje k odpovídajícímu řešení otázek týkajících se ochrany údajů, které vyplývají z navrhovaných opatření. Kromě toho příslušné články návrhu (články 4, 5 a 6) nepopisují dostatečně podrobně specifika předpokládaných operací zpracování údajů.
16. Kupříkladu ve věci udělování povolení nařízení požaduje, aby hospodářské subjekty vedly záznamy o operacích provedených na základě povolení, aniž by však uvádělo, jaké osobní údaje by tyto záznamy měly obsahovat, jak dlouho by měly být uchovávány, komu mohou být poskytovány a za jakých podmínek. Není také uvedeno, jaké údaje budou při zpracovávání žádostí o povolení shromažďovány.
17. Co se týká povinnosti oznamovat podezřelé operace a krádeže, návrh zavádí oznamovací povinnost, aniž by však upřesnil, co představuje podezřelou operaci, jaké osobní údaje by měly být oznamovány, jak dlouho by oznámené informace měly být uchovávány, komu mohou být sdělovány a za jakých podmínek. Návrh také nestanoví další podrobnosti týkající se „vnitrostátních kontaktních míst“, která mají být ustanovena, nebo jakýchkoli databází, které mají tato kontaktní místa ve svém členském státě vytvořit, nebo případných databází, které mohou být vytvořeny na úrovni EU.
18. Z hlediska ochrany údajů je shromažďování údajů týkajících se podezřelých operací nejcitlivějším tématem návrhu. Příslušná ustanovení by měla být vyjasněna tak, aby bylo zajištěno, že zpracování údajů zůstane přiměřené a bude zabráněno zneužití údajů. Aby bylo možno tohoto dosáhnout, měly by být jasně uvedeny podmínky pro zpracování údajů a měla by být použita odpovídající ochranná opatření.

⁽⁴⁾ Citována v poznámce pod čarou č. 1.

19. Důležité je, že by údaje neměly být používány za žádným jiným účelem než pro boj s terorismem (a další trestnou činností, jejíž součástí je zneužití chemických látek pro podomácku vyrobená výbušná zařízení. Údaje by také neměly být uchovávány dlouhodobě, zvláště pak pokud by počet potenciálních či skutečných příjemců měl být vysoký a/nebo pokud by údaje měly být vytěžovány. Toto je ještě důležitější v případech, kde lze prokázat, že původní podezření bylo nepodložené. V těchto případech musí existovat konkrétní odůvodnění dalšího uchovávání údajů. Jako názorný příklad evropský inspektor ochrany údajů v této souvislosti uvádí rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci S. a Marper v. Spojené království (2008) ⁽⁵⁾, podle něhož dlouhodobé uchovávání DNA osob, které nebyly usvědčeny ze spáchání trestného činu, bylo porušením práva těchto osob na soukromí podle článku 8 Evropské úmluvy o lidských právech.

20. Z těchto důvodů evropský inspektor ochrany údajů doporučuje, aby články 5, 6 a 7 návrhu obsahovaly další a podrobnější ustanovení, která budou tyto otázky odpovídajícím způsobem řešit. Některá konkrétní doporučení budou učiněna níže.

21. Dále je také třeba zvážit, zda nelze konkrétní a podrobnější ustanovení zapracovat do prováděcího rozhodnutí Komise podle článků 10, 11 a 12 návrhu za účelem řešení dalších otázek v oblasti ochrany údajů na praktické úrovni.

22. Evropský inspektor ochrany údajů také dále doporučuje, aby pokyny Komise k podezřelým operacím a k technickým náležitostem povolení obsahovaly další konkrétní ustanovení o zpracování údajů a ochraně údajů. Jak pokyny, tak i případné prováděcí rozhodnutí v oblasti ochrany údajů by měly být přijaty po konzultaci s evropským inspektorem ochrany údajů a – půjde-li o provádění na vnitrostátní úrovni – s pracovní skupinou pro ochranu údajů zřízenou podle článku 29. Samotné nařízení by toto mělo jasně předpokládat a mělo by konkrétně vyjmenovat hlavní otázky, které budou v pokynech/prováděcích rozhodnutích řešeny.

3. Doporučení týkající se udělování povolení a zaznamenávání operací

3.1 Doporučení pro článek 5 návrhu

Maximální doba uchovávání údajů a kategorie shromažďovaných údajů

23. Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje, aby článek 5 nařízení uváděl maximální dobu uchovávání údajů (která *prima facie* nepřekročí délku dvou let) a kategorie osobních údajů, které mají být zaznamenávány (v maximálním rozsahu jméno, číslo povolení a zakoupené položky). Tato doporučení vyplývají ze zásady nezbytnosti a proporcionality: shromažďování a uchovávání osobních

údajů by mělo být omezeno na skutečnosti, které jsou přísně nezbytné pro sledovaný účel (viz čl. 6 písm. c) a e) směrnice 95/46/ES). Pokud bude toto stanovení ponecháno na vnitrostátních předpisech nebo vnitrostátní praxi, zřejmě to v praxi povede ke zbytečné nejistotě a nestejnému řešení podobných situací.

Zákaz shromažďování „zvláštních kategorií údajů“

24. Článek 5 nařízení by měl dále výslovně zakazovat – v souvislosti s povolovacím řízením – shromažďování a zpracovávání „zvláštních kategorií údajů“ (podle definice uvedené v článku 8 směrnice 95/46/ES), jako například mimo jiné osobních údajů, které odhalují rasový či etnický původ, politické názory nebo náboženské či filozofické přesvědčení.

25. Toto by mělo také pomoci zajistit, aby s žadateli nebylo zacházeno diskriminačně, například z důvodu jejich rasy, národnosti nebo politické či náboženské příslušnosti. V této souvislosti evropský inspektor ochrany údajů zdůrazňuje, že zajištění vysoké úrovně ochrany údajů je rovněž prostředkem, jenž přispívá k boji proti rasismu, xenofobii a diskriminaci, který tak může naopak pomoci bránit radikalizaci a náboru osob pro terorismus.

3.2 Doporučení pro pokyny/prováděcí rozhodnutí

Údaje shromažďované v průběhu povolovacího procesu

26. Nařízení stanoví, že žádosti o udělení povolení mají být zamítnuty, existují-li oprávněné důvody k pochybnostem ohledně zákonnosti zamýšleného použití. V tomto ohledu by bylo užitečné, kdyby pokyny nebo prováděcí rozhodnutí stanovily údaje, které mohou orgány udělující povolení shromažďovat v souvislosti s žádostí o udělení povolení.

Omezení účelu

27. Pokyny nebo prováděcí rozhodnutí by měly stanovit, že záznamy by měly být sdělovány pouze příslušným orgánům pro vymáhání práva, které vyšetřují teroristickou činnost nebo jiné podezření z trestného zneužití prekurzorů výbušnin. Tyto informace by se neměly používat k žádným dalším účelům (viz čl. 6 písm. b) směrnice 95/46/ES).

Informace subjektům údajů o záznamu operací (a o oznamování podezřelých operací)

28. Evropský inspektor ochrany údajů dále doporučuje, aby pokyny nebo prováděcí rozhodnutí uváděly, že orgán udělující povolení – který se nachází v nejhodnější pozici pro přímé poskytnutí těchto informací subjektům údajů – by měl držitele povolení informovat o skutečnosti, že jejich koupě budou zaznamenány a mohou podléhat oznámení, budou-li shledány „podezřelými“ (viz články 10 a 11 směrnice 95/46/ES).

⁽⁵⁾ S. a Marper v. Spojené království (4. prosince 2008) (stížnosti č. 30562/04 a 30566/04).

4. Doporučení týkající se oznamování podezřelých operací a krádeží

4.1 Doporučení pro článek 6 návrhu

29. Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje, aby v návrhu byla objasněna úloha a charakter vnitrostátního kontaktního místa. Posouzení dopadů v odstavci 6.33 odkazuje na možnost, že těmito kontaktními místy nemusí být pouze „orgány pro vymáhání práva“, ale také „sdružení“. Legislativní dokumenty žádné další informace v tomto ohledu neposkytují. Tato záležitost by měla být objasněna zvláště v článku 6.2 návrhu. V zásadě by měly být údaje v držení orgánů pro vymáhání práva – pokud tomu tak nebude, mělo by to být velmi jasné odůvodněno.
30. Článek 6 nařízení by měl dále uvádět, jaké údaje budou zaznamenávány (v maximálním rozsahu jméno, číslo povolení, zakoupeny položky a důvody vzniku podezření). Tato doporučení vyplývají ze zásady nezbytnosti a proporcionality: shromažďování osobních údajů by mělo být omezeno na skutečnosti, které jsou přísně nezbytné pro sledovaný účel (viz čl. 6 písm. c) směrnice 95/46/ES). V této souvislosti platí podobné úvahy, jako byly vyjádřeny v bodě 23.
31. Článek 6 by měl dále výslovně zakazovat – v souvislosti s oznamovacím řízením – shromažďování a zpracovávání „zvláštních kategorií údajů“ (podle definice uvedené v článku 8 směrnice 95/46/ES), jako například mimo jiné osobních údajů, které odhalují rasový či etnický původ, politické názory nebo náboženské či filozofické přesvědčení (viz také body 24–25).
32. Článek 6 by měl konečně také stanovit maximální dobu uchovávání údajů s přihlédnutím k účelům ukládání dat. Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje, aby – pokud podezřelá operace či krádež nevedla ke konkrétnímu vyšetřování, které stále probíhá – veškeré podezřelé operace a krádeže byly z databáze vymazány po uplynutí stanoveného období (*prima facie* nejpozději dva roky po dni oznámení). Tím by se mělo pomoci zajistit, aby v případech, kdy podezření nebude potvrzeno (či ani dále vyšetřováno), nebyly nevinné osoby vedeny na „černé listině“ nebo jako „podezřelé“ po nepřiměřeně dlouhou dobu (viz čl. 6 písm. e) směrnice 95/46/ES). V každém případě je v této věci třeba zabránit přílišným rozdílům na vnitrostátní úrovni.
33. Toto omezení je rovněž nezbytné pro zajištění zásady kvality údajů (viz čl. 6 písm. d) směrnice 95/46/ES) i dalších důležitých právních zásad, jako např. presumpce neviny. Může vést nejen k přiměřenější úrovni ochrany fyzických osob, ale zároveň by orgánům pro vymáhání práva mělo umožnit účinněji se soustředit na závažnější případy, u nichž je pravděpodobnější, že se podezření nakonec potvrdí.

4.2 Doporučení pro pokyny/prováděcí rozhodnutí

Měla by být definována kritéria pro podezřelé operace

34. Návrh nedefinuje, jaká operace by mohla být „podezřelou“. Čl. 6 odst. 6 písm. a) návrhu však předpokládá, že Komise „vypracuje a aktualizuje pokyny“ a poskytne informace o tom, „jak rozpoznávat a oznamovat podezřelé operace“.
35. Evropský inspektor ochrany údajů vítá, že návrh požaduje, aby Komise vypracovala pokyny. Ty by měly být dostatečně jasné a konkrétní a měly by bránit extrémnímu výkladu tak, aby se minimalizovaly přenosy osobních údajů orgánům pro vymáhání práva a aby se zabránilo jakýmkoli svévolným nebo diskriminačním praktikám, například z důvodu rasy, národnosti nebo politické či náboženské příslušnosti.

Účel omezení, důvěrnost informací, bezpečnost a přístup

36. Pokyny/prováděcí rozhodnutí by měly dále stanovit, že informace by měly být uchovávány bezpečně a se zachováním jejich důvěrné povahy a měly by být sdělovány pouze příslušným orgánům pro vymáhání práva, které vyšetřují teroristickou činnost nebo jiné podezření z trestného zneužití prekurzorů výbušnin. Informace by neměly být používány pro jiné účely, například pro vyšetřování nesouvisejících záležitostí daňovými či imigračními orgány.
37. Pokyny/prováděcí rozhodnutí by měly dále uvádět, kdo by měl mít přístup k údajům, které získají (a uloží) vnitrostátní kontaktní místa. Přístup a sdělování by měly být omezeny výhradně opodstatněnou potřebou přístupu. Také je třeba zvážit vydání seznamu možných příjemců.

Právo přístupu pro subjekty údajů

38. Pokyny/prováděcí rozhodnutí by měly stanovit právo přístupu pro subjekty údajů, a to v příslušných případech včetně opravy či výmazu jejich údajů (viz články 12–14 směrnice 95/46/ES). Existence tohoto práva – nebo jakýchkoli případných výjimek podle článku 13 – může mít významné důsledky. Například podle obecně platných předpisů má subjekt údajů také právo vědět, zda byla jeho operace oznámena jako podezřelá. (Případné) použití tohoto práva by však prodejci prekurzorů výbušnin mohlo bránit v oznámení podezřelých operací kupujícím. Veškeré výjimky by proto měly být jasné odůvodněny a konkrétně stanoveny, a to nejlépe v nařízení nebo v každém případě v pokynech/prováděcím rozhodnutí. Měl by být také předpokládán mechanismus nápravných opatření se zapojením vnitrostátních kontaktních míst.

5. Další připomínky

Pravidelný přezkum účinnosti

39. Evropský inspektor ochrany údajů vítá skutečnost, že článek 16 návrhu stanoví přezkum nařízení (5 let po jeho přijetí). Evropský inspektor ochrany údajů totiž zastává stanovisko, že jakékoli nové nástroje by měly při pravidelných přezkumech prokazovat, že nadále představují účinný prostředek boje proti terorismu (a jiné trestné činnosti). Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje, aby nařízení konkrétně stanovilo, že v průběhu tohoto přezkumu by měla být také zvážena účinnost nařízení a jeho vlivy na základní práva včetně ochrany údajů.

III. ZÁVĚRY

40. Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje, aby byl návrh doplněn o další, konkrétnější ustanovení, která budou odpovídajícím způsobem řešit otázky ochrany údajů. Evropský inspektor ochrany údajů dále doporučuje, aby pokyny Komise k podezřelým operacím a k technickým náležitostem povolení – a případné prováděcí rozhodnutí o ochraně údajů – obsahovaly další konkrétní ustanovení o zpracování údajů a ochraně údajů. Tyto pokyny (a případné prováděcí rozhodnutí) by měly být přijaty po konzultaci s evropským inspektorem ochrany údajů a – v příslušných případech – s pracovní skupinou zřízenou podle článku 29 se zástupci orgánů ochrany údajů v členských státech.
41. Článek 5 nařízení by měl u zaznamenávaných operací uvádět maximální dobu uchovávání údajů (která *prima facie* nepřekročí délku dvou let) a kategorie osobních údajů, které mají být zaznamenávány (v maximálním rozsahu jméno, číslo povolení a zakoupené položky). Zpracovávání zvláštních kategorií údajů by mělo být výslovně zakázáno.

42. Úloha a charakter vnitrostátního kontaktního místa by měly být v článku 6 návrhu objasněny. Toto ustanovení by mělo rovněž uvádět maximální dobu uchovávání údajů o podezřelých operacích (která *prima facie* nepřekročí délku dvou let) a osobní údaje, které mají být zaznamenávány (v maximálním rozsahu jméno, číslo povolení, zakoupené položky a důvody vzniku podezření). Zpracovávání zvláštních kategorií údajů by mělo být výslovně zakázáno.
43. Pokyny/prováděcí rozhodnutí by měly dále uvádět, jaké údaje mohou orgány udělující povolení shromažďovat v souvislosti se žádostí o udělení povolení. Také by měly jasně omezit účely, pro něž mohou být údaje použity. Obdobná ustanovení by měla platit také pro záznamy o podezřelých transakcích. Pokyny/prováděcí rozhodnutí by měly uvádět, že povolovací orgán by měl držitele povolení informovat o skutečnosti, že jejich koupě budou zaznamenány a mohou podléhat oznámení, budou-li shledána „podezřelými“. Pokyny/prováděcí rozhodnutí by měly dále uvádět, kdo by měl mít přístup k údajům, které získají (a uloží) vnitrostátní kontaktní místa. Přístup a sdělování by měly být omezeny výhradně opodstatněnou potřebou přístupu. Měly by jasně stanovit odpovídající příslušná práva přístupu pro subjekty údajů a jasně uvést a odůvodnit jakékoli výjimky.
44. Účinnost předpokládaných opatření by měla být pravidelně přezkoumávána spolu se zvážením jejich dopadu na soukromí.

V Bruselu dne 15. prosince 2010.

Peter HUSTINX
evropský inspektor ochrany údajů

Stanovisko evropského inspektora ochrany údajů ke sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě – „Strategie vnitřní bezpečnosti Evropské unie: pět kroků směrem k bezpečnější Evropě“

(2011/C 101/02)

EVROPSKÝ INSPEKTOR OCHRANY ÚDAJŮ,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 16 této smlouvy,

s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie, a zejména na články 7 a 8 této listiny,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽¹⁾,

s ohledem na žádost o stanovisko v souladu s nařízením (ES) č. 45/2001 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ⁽²⁾, a zejména na článek 41,

PŘIJAL TOTO STANOVISKO

I. ÚVOD

1. Dne 22. listopadu 2010 přijala Komise sdělení s názvem „Strategie vnitřní bezpečnosti Evropské unie: pět kroků směrem k bezpečnější Evropě“ (dále jen „sdělení“) ⁽³⁾. Sdělení bylo zasláno evropskému inspektorovi ochrany údajů (EIOÚ) ke konzultaci.
2. EIOÚ vítá, že byl Komisí konzultován. EIOÚ poskytl již před přijetím sdělení neformální připomínky k návrhu znění, z nichž některé byly zohledněny v konečné verzi sdělení.

Souvislosti sdělení

3. Strategie vnitřní bezpečnosti Evropské unie (dále jen „ISS“), kterou se sdělení zabývá, byla přijata dne 23. února 2010 za španělského předsednictví ⁽⁴⁾. Tato strategie stanoví evropský model bezpečnosti, který zahrnuje mimo jiné

opatření v oblasti prosazování práva a soudní spolupráce, správy hranic a civilní ochrany, při náležitém respektování společných evropských hodnot, jako jsou základní práva. Mezi její hlavní cíle patří:

- představit veřejnosti stávající nástroje EU, které již pomáhají zajistit bezpečnost a svobodu občanů EU, a přidané hodnoty opatření EU v této oblasti,
- dále rozvíjet společné nástroje a politiky využívající integrovanějšího přístupu, jenž řeší příčiny nejistoty, a nikoli pouze důsledky,
- posílit prosazování práva a soudní spolupráci, správu hranic, civilní ochranu a řešení katastrof.

4. ISS se zaměřuje na řešení nejnaléhavějších hrozeb a výzev týkajících se bezpečnosti EU, jako je závažná trestná činnost a organizovaný zločin, terorismus a kyberkriminalita, řízení vnějších hranic EU a zvyšování odolnosti vůči přírodním nebo lidmi způsobeným katastrofám. Strategie stanoví obecné pokyny, zásady a směry, kterými by se EU měla řídit při řešení těchto otázek, a vyzývá Komisi, aby navrhla opatření včetně harmonogramu k přijetí této strategie.
5. Dále je důležité poukázat v této souvislosti na nedávné závěry Rady pro spravedlnost a vnitřní věci o vytvoření a provádění politického cyklu EU pro boj proti organizované a závažné mezinárodní trestné činnosti přijaté ve dnech 8.–9. listopadu 2010 ⁽⁵⁾ (dále jen „závěry z listopadu 2010“). Tento dokument sleduje závěry Rady o architektuře vnitřní bezpečnosti z roku 2006 ⁽⁶⁾ a vyzývá Radu a Komisi, aby definovaly komplexní ISS založenou na společných hodnotách a zásadách EU, jež byly potvrzeny v Listině základních práv Evropské unie ⁽⁷⁾.

⁽⁵⁾ 3043. zasedání Rady pro spravedlnost a vnitřní věci, 8.–10. listopadu 2010, Brusel.

⁽⁶⁾ Dok. 7039/2/06 SVV 86 CATS 34.

⁽⁷⁾ Politický cyklus EU pro boj proti organizované a závažné mezinárodní trestné činnosti, kterým se zabývaly závěry Rady z listopadu 2010, sestává ze čtyř kroků: 1) Rozvoj politiky na základě posouzení hrozeb závažné trestné činnosti a organizovaného zločinu Evropské unie (EU SOCTA) 2) Stanovení politik a rozhodování na základě vymezení omezeného počtu priorit Radou 3) Provádění a monitorování ročního operačního plánu (OAP) a 4) Na konci politického cyklu důkladné zhodnocení, které bude rovněž sloužit jako vstup pro další politický cyklus.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ KOM(2010) 673 v konečném znění.

⁽⁴⁾ Dok. 5842/2/10.

6. Pokud jde o směry a cíle, které by měly vést k provedení ISS, závěry z listopadu 2010 odkazují na úvahy o proaktivním přístupu založeném na zpravodajské činnosti, úzké spolupráci mezi agenturami EU, včetně dalšího zlepšování jejich výměny informací, a cíl informování občanů o důležitosti činnosti Unie vyvíjené za účelem zajištění jejich ochrany. Ve svých závěrech Rada dále vyzývá Komisi, aby společně s odborníky příslušných agentur a členských států vypracovala víceletý strategický plán (dále jen „MASP“) pro každou prioritu, který stanoví nejvhodnější strategii pro řešení problému. Vyzývá rovněž Komisi, aby na základě konzultací s odborníky členských států a agentur EU vypracovala nezávislý mechanismus pro provádění MASP. EIOÚ se v tomto stanovisku bude těmito otázkami zabývat, jelikož úzce souvisí s ochranou osobních údajů, soukromí a dalšími základními právy a svobodami nebo mají na tyto oblasti významný dopad.

Obsah a cíl sdělení

7. Sdělení navrhuje pět strategických cílů, přičemž všechny tyto cíle souvisí s ochranou soukromí a údajů.

- zničit mezinárodní zločineckou síť,
- předcházet terorismu a řešit radikalizaci a nábor,
- zvýšit pro občany a podniky úroveň bezpečnosti v kyberprostoru,
- posílit bezpečnost prostřednictvím řízení hranic a
- zlepšit odolnost Evropy vůči krizím a katastrofám.

8. Strategie vnitřní bezpečnosti Evropské unie navrhovaná ve sdělení předkládá sdílený program pro členské státy, Evropský parlament, Komisi, Radu, agentury a jiné subjekty, včetně občanské společnosti a místních orgánů, a navrhuje, jak by mohly na základě spolupráce v následujících čtyřech letech dosáhnout cílů ISS.

9. Sdělení vychází z Lisabonské smlouvy a uznává pokyny zavedené Stockholmským programem (a jeho akčním plánem), které v kapitole 4.1 zdůrazňují nezbytnost přijetí komplexní ISS založené na dodržování základních práv, mezinárodní ochraně a právním státu. Kromě toho by se podle Stockholmského programu mělo rozvíjení, monito-

rování a provádění strategie vnitřní bezpečnosti stát jedním z prvořadých úkolů Stálého výboru pro operativní spolupráci v oblasti vnitřní bezpečnosti (COSI) zřízeného podle článku 71 Smlouvy o fungování Evropské unie. Strategie vnitřní bezpečnosti by se v zájmu zajištění jejího účinného provádění měla vztahovat i na bezpečnostní aspekty integrované správy hranic a popřípadě i na justiční spolupráci v trestních věcech, pokud se týkají operativní spolupráce v oblasti vnitřní bezpečnosti. V této souvislosti je rovněž důležité zdůraznit, že Stockholmský program požaduje integrovaný přístup k ISS, která by měla zohlednit strategii vnější bezpečnosti vypracovanou v rámci Unie, jakož i další politiky Unie, zejména ty, které se týkají vnitřního trhu.

Cíl stanoviska

10. Sdělení poukazuje na různé oblasti politiky, které jsou součástí široce chápaného konceptu „vnitřní bezpečnosti“ v Evropské unii nebo na něj mají dopad.

11. Cílem tohoto stanoviska není analyzovat všechny oblasti politiky a jednotlivá témata, kterými se sdělení zabývá, ale:

- přezkoumat samotné cíle ISS navržené ve sdělení z konkrétního hlediska ochrany soukromí a údajů a – z tohoto úhlu – zdůraznit nutné vazby na další strategii, které jsou v současnosti projednávány a přijímány na úrovni EU,
- uvést řadu poznámek a konceptů týkajících se ochrany údajů, které by měly být zohledněny při navrhování, rozvíjení a provádění ISS na úrovni EU,
- předložit – tam, kde je to užitečné a vhodné – návrhy týkající se toho, jak nejlépe zohlednit otázky týkající se ochrany údajů při provádění opatření navrhovaných ve sdělení.

12. EIOÚ v této souvislosti zejména zdůrazní vazbu mezi ISS a strategií pro správu informací a přípravu souhrnného rámce pro ochranu údajů. Evropský inspektor ochrany údajů kromě toho zmíní koncepty jako: nejlepší dostupné techniky a ochrana soukromí již ve fázi návrhu („Privacy by design“), hodnocení dopadů na soukromí a ochranu údajů a práva subjektů údajů, které mají přímý dopad na navrhování a provádění ISS. Stanovisko se rovněž vyjádří k řadě vybraných oblastí politiky, jako je integrovaná správa hranic, včetně systému EUROSUR, a zpracování osobních údajů agenturou FRONTEX, jakož i k dalším oblastem, jako je program TFTP.

II. OBECNÉ PŘÍPOMÍNKY

Potřeba komplexnějšího a „strategičtějšího“ přístupu ke strategiím EU souvisejícím s ISS

13. V současné době jsou na úrovni EU projednávány a navrhovány různé strategie založené na Lisabonské smlouvě a Stockholmském programu, které mají přímý či nepřímý dopad na ochranu údajů. Jednou z nich je i ISS, která je úzce propojena s dalšími strategiemi (o nichž se zmiňují nedávná sdělení Komise nebo u nichž se předpokládá, že se tak stane v blízké budoucnosti), jako je strategie EU pro správu informací a evropský model pro výměnu informací, strategie pro uplatňování Listiny základních práv EU, komplexní strategie pro ochranu údajů a politika EU pro boj proti terorismu. EIOÚ v tomto stanovisku věnuje zvláštní pozornost propojení se strategií pro správu informací a souhrnným rámcem pro ochranu údajů založeném na článku 16 Smlouvy o fungování Evropské unie, které mají na ISS z hlediska ochrany údajů nejpatrnější vazby.
14. Všechny tyto strategie představují pestrout směsí navzájem propojených směrů politik, programů a akčních plánů, které vyžadují komplexní a integrovaný přístup na úrovni EU.
15. Obecněji lze říci, že tento přístup „propojování strategií“ – pokud bude zohledněn v rámci budoucích opatření – by ukázal, že na úrovni EU existuje vize, pokud jde o *strategie EU*, a že tyto strategie a nedávno přijatá sdělení, která se jimi zabývají, jsou navzájem úzce propojeny, což je fakt, přičemž společným bodem pro všechny z nich je Stockholmský program. Tento přístup by rovněž vedl k vytvoření pozitivních synergií mezi různými politikami spadajícími do prostoru svobody, bezpečnosti a práva a zabránil by možnému zdvojení činnosti a úsilí v této oblasti. Stejně významné je také to, že by tento přístup vedl k účinnějšímu a soudržnějšímu uplatňování pravidel o ochraně údajů v kontextu všech navzájem propojených strategií.
16. EIOÚ zdůrazňuje, že jedním z pilířů ISS je účinná správa informací v Evropské unii, která by v zájmu odůvodnění nutnosti výměny informací měla být založena na zásadách nezbytnosti a proporcionality.
17. Kromě toho, jak je uvedeno ve stanovisku EIOÚ ke sdělení o správě informací⁽⁸⁾, EIOÚ zdůrazňuje, že každé nové legislativní opatření, jež má usnadnit uchovávání osobních dat a jejich výměnu, by mělo být navrženo jen v případě,

že bude konkrétně doložena jeho potřeba⁽⁹⁾. Tento právní požadavek by měl být při provádění ISS přeměněn na proaktivní přístup k politice. Potřeba komplexního přístupu k ISS je rovněž nevyhnutelně spjata s potřebou posouzení všech nástrojů, které v oblasti vnitřní bezpečnosti již existují, dříve než budou navrženy nástroje nové.

18. V této souvislosti EIOÚ rovněž navrhuje, aby byly častěji používány doložky, jež stanoví pravidelné hodnocení stávajících nástrojů, jako jsou nástroje obsažené ve směrnici o uchovávání údajů, která je v současné době předmětem hodnocení⁽¹⁰⁾.

Ochrana údajů jako cíl ISS

19. Sdělení odkazuje na ochranu osobních údajů v odstavci „Politiky v oblasti bezpečnosti založené na společných hodnotách“, kde uvádí, že nástroje a opatření týkající se provádění ISS musí být založeny na společných hodnotách včetně právního státu a dodržování základních práv stanovených v Listině základních práv Evropské unie. V této souvislosti stanoví, že „Zatímco výměna informací usnadňuje účinné prosazování práva v EU, musíme také chránit soukromí fyzických osob a jejich základní právo na ochranu osobních údajů.“
20. Je to vítané prohlášení. Nicméně takové prohlášení nemůže být považováno za dostatečné řešení problematiky ochrany údajů v ISS. Sdělení se podrobněji nezabývá ochranou údajů⁽¹¹⁾ ani nevysvětluje, jak by mělo dodržování ochrany soukromí a osobních údajů být zajištěno v praxi v rámci opatření, kterými se provádí ISS.

⁽⁹⁾ Toto je právní požadavek; viz zejména rozsudek ESD ve spojených věcech C-92/09 a C-93/09 ze dne 2. listopadu 2010. V konkrétnějších souvislostech EIOÚ podpořil tento přístup rovněž v dalších stanoviscích k legislativním návrhům souvisejícím s prostorem svobody, bezpečnosti a práva: např. ze dne 19. října 2005 o třech návrzích týkajících se Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II); stanovisko ze dne 20. prosince 2007 k návrhu rámcového rozhodnutí Rady o používání jmenné evidence cestujících pro účely vynucování práva; stanovisko ze dne 18. února 2009 k návrhu nařízení o zřízení systému „Eurodac“ pro porovnávání otisků prstů za účelem účinného uplatňování nařízení (ES) č. [...] (kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o poskytnutí mezinárodní ochrany podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států); stanovisko ze dne 18. února 2009 k návrhu nařízení, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o poskytnutí mezinárodní ochrany podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států; a stanovisko ze dne 7. října 2009 k návrhům v oblasti přístupu donucovacích orgánů do systému EURODAC.

⁽¹⁰⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/24/ES ze dne 15. března 2006 o uchovávání údajů vytvářených nebo zpracovávaných v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí a o změně směrnice 2002/58/ES, (Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 54).

⁽¹¹⁾ Ochrana údajů je konkrétněji zmiňována pouze v souvislosti se záležitostmi zpracovávání osobních údajů agenturou FRONTEX.

⁽⁸⁾ Stanovisko ze dne 30. září 2010 ke sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě – „Přehled o správě informací v prostoru svobody, bezpečnosti a práva“.

21. Podle EIOÚ by měla jedním z cílů *Strategie vnitřní bezpečnosti Evropské unie* být ochrana v širším smyslu, která by zajistila náležitou rovnováhu mezi ochranou občanů před existujícími hrozbami na jedné straně a ochranou jejich soukromí a práva na ochranu osobních údajů na straně druhé. Jinými slovy otázka bezpečnosti a soukromí musí být v rámci rozvoje ISS rovněž náležitě zohledněna, což je v souladu se Stockholmským programem a závěry Rady.

22. Krátce řečeno, zajišťování bezpečnosti při plném dodržování ochrany soukromí a údajů by mělo být uvedeno jako zvláštní cíl *Strategie vnitřní bezpečnosti Evropské unie*. Tento cíl by měl být zohledněn v rámci všech opatření k provedení strategie přijatých členskými státy a orgány EU.

23. Evropský inspektor ochrany údajů v této souvislosti odkazuje na sdělení (2010) 609 o komplexním přístupu k ochraně osobních údajů v Evropské unii⁽¹²⁾. EIOÚ k tomuto sdělení brzy vydá stanovisko, na tomto místě však zdůrazňuje, že ISS nemůže účinně fungovat bez podpory spolehlivého programu ochrany údajů, který ji doplňuje a nastoluje vzájemnou důvěru a zajišťuje lepší účinnost.

III. POZNÁMKY A KONCEPTY TÝKAJÍCÍ SE NAVRHOVÁNÍ A UPLATŇOVÁNÍ ISS

24. Je zřejmé, že některá z opatření přijatých v zájmu plnění cílů ISS mohou zvýšit rizika pro ochranu soukromí a osobních údajů jednotlivců. EIOÚ by rád konkrétně upozornil na koncepty, jež mohou tato rizika vyvážit, jako je ochrana soukromí již ve fázi návrhu („Privacy by design“), hodnocení dopadů na soukromí a ochranu údajů, práva subjektů údajů a nejlepší dostupné techniky. Všechny tyto koncepty by měly být při uplatňování ISS zohledněny a mohou užitečným způsobem přispět k tomu, aby politiky uplatňované v této oblasti ve větší míře respektovaly soukromí a ochranu údajů.

Ochrana soukromí již ve fázi návrhu („privacy by design“)

25. Evropský inspektor ochrany údajů při různých příležitostech a v různých stanoviscích podpořil koncept „zabudovaného“ soukromí (ochrana soukromí již ve fázi návrhu „Privacy by design“ nebo standardní nastavení ochrany soukromí „Privacy by default“). Tento koncept je nyní vypracováván pro veřejný i soukromý sektor, a musí se tedy významně projevit rovněž v rámci vnitřní bezpečnosti EU a v oblasti policie a justice⁽¹³⁾.

⁽¹²⁾ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o komplexním přístupu k ochraně údajů v Evropské unii, KOM (2010) 609.

⁽¹³⁾ EIOÚ ve svém stanovisku ke sdělení Komise o Stockholmském programu doporučil, aby pro tvůrce a uživatele informačních systémů bylo právní povinností vyvíjet a používat systémy, které jsou v souladu se zásadou ochrany soukromí již ve fázi návrhu („privacy by design“).

26. Sdělení se o tomto konceptu nezmiňuje. EIOÚ navrhuje, aby byl tento koncept zmíněn v cílených opatřeních, která budou navržena a přijata v rámci provádění ISS, zejména v souvislosti s cílem 4 „posílení bezpečnosti prostřednictvím správy hranic“, kde je jasná zmínka o posíleném využívání nových technologií pro hraničních kontrolách a ostraze hranic.

Posouzení dopadů na soukromí a ochranu údajů

27. EIOÚ vyzývá Komisi, aby se – v rámci budoucího navrhování a provádění ISS založené na sdělení – zabývala tím, co přesně by mělo být chápáno pod skutečným „hodnocením dopadů na soukromí a ochranu údajů“ v prostoru svobody, bezpečnosti a práva, a zejména v ISS.

28. Sdělení se zmiňuje o posouzení hrozby a rizik. EIOÚ tuto skutečnost vítá. Toto sdělení se nicméně v žádném bodě nezabývá posuzováním dopadů na soukromí a ochranu údajů. EIOÚ se domnívá, že práce na provádění sdělení o ISS je dobrou příležitostí k vypracování takového posouzení v kontextu vnitřní bezpečnosti. Evropský inspektor ochrany údajů konstatuje, že ani sdělení, ani pokyny Komise pro posuzování dopadů⁽¹⁴⁾ tento aspekt nespecifikují a nerozvíjejí natolik, aby se stal jedním z požadavků politik.

29. Proto evropský inspektor ochrany údajů doporučuje, aby u budoucích nástrojů bylo prováděno konkrétnější a přísnější posouzení dopadů na soukromí a ochranu údajů, buď jako samostatné posouzení, nebo v rámci celkového posouzení dopadů na základní práva vypracovaného Komisí. Toto posouzení dopadů by nemělo pouze stanovit obecné zásady nebo analyzovat možnosti politik, jako je tomu v současné době, ale mělo by rovněž doporučovat specifické a konkrétní záruky.

30. Měly by být proto vypracovány specifické ukazatele a charakteristiky, aby se zajistilo, že každý návrh s dopadem na soukromí a ochranu údajů v oblasti vnitřní bezpečnosti EU bude podroben důkladnému posouzení, včetně takových aspektů, jako je zásada proporcionality, nezbytnosti a omezení účelu.

31. Kromě toho by v této souvislosti mohlo být užitečné odvolat se na článek 4 doporučení o RFID⁽¹⁵⁾, ve kterém Komise vyzvala členské státy, aby zajistily spolupráci subjektů odvětví s příslušnými zúčastněnými stranami

⁽¹⁴⁾ SEK(2009) 92, 15.1.2009.

⁽¹⁵⁾ K(2009) 3200 v konečném znění, 12.5.2009.

z občanské společnosti při vypracování rámce pro posuzování dopadů na soukromí a ochranu údajů. Také madridské usnesení přijaté mezinárodní konferencí komisařů pro ochranu soukromí a údajů v listopadu 2009 vyzvalo k provádění posouzení dopadů na soukromí a ochranu údajů před zaváděním nových informačních systémů a technologií pro zpracování osobních údajů nebo významnými změnami stávajícího způsobu zpracování.

Práva subjektů údajů

32. Evropský inspektor ochrany údajů konstatuje, že sdělení se konkrétně nezabývá otázkou práv subjektů údajů, která má v rámci ochrany údajů rozhodující roli a měla by mít dopad na koncepci ISS. Je nezbytné zajistit, aby v rámci všech různých systémů a nástrojů zabývajících se vnitřní bezpečností EU měly osoby, na něž se tyto systémy a nástroje vztahují, podobná práva, pokud jde o to, jak jsou zpracovávány jejich osobní údaje.
33. Mnohé ze systémů, o kterých se sdělení zmiňuje, ovšem zavádějí specifická pravidla v oblasti práv občanů (která se rovněž vztahují na takové kategorie osob, jako jsou oběti, osoby podezřelé z trestných činů nebo přistěhovalci), ale mezi těmito systémy a nástroji existuje mnoho rozdílů, aniž pro to je pádný důvod.
34. Evropský inspektor ochrany údajů proto vyzývá Komisi, aby se v brzké budoucnosti důkladněji zabývala otázkou sjednocení práv subjektů údajů v EU v rámci ISS a strategie EU pro správu informací.
35. Zvláštní pozornost je třeba věnovat nápravným mechanismům. Strategie vnitřní bezpečnosti Evropské unie by měla zaručit, že vždy, když nebyla práva jednotlivců plně respektována, správci údajů zahájí postupy pro vyřizování stížností, které jsou snadno dostupné, účinné a finančně přístupné.

Nejlepší dostupné techniky

36. Provádění ISS bude nevyhnutelně založeno na využívání infrastruktury IT, která podpoří opatření stanovená ve sdělení. Nejlepší dostupné techniky lze považovat za nástroje umožňující dosažení řádné rovnováhy mezi plněním cílů ISS a dodržováním práv jednotlivců. V této souvislosti by EIOÚ rád znovu připomněl doporučení učiněná v předchozích stanoviscích⁽¹⁶⁾, která se týkají potřeby stanovení a podpory konkrétních opatření pro

provádění nejlepších dostupných technik Komisí ve spolupráci se zúčastněnými subjekty v odvětví. Takové uplatňování znamená nejúčinnější a nejpokročilejší fázi rozvoje činností a jejich metod fungování, jež naznačí praktickou vhodnost jednotlivých technik pro dosahování předpokládaných výsledků efektivním způsobem a v souladu s rámcem EU pro ochranu soukromí a údajů. Tento přístup je plně v souladu s přístupem „privacy by design“ zmíněným výše.

37. V případě, že je to vhodné a proveditelné, by měly být vypracovány referenční dokumenty o nejlepších dostupných technikách s cílem poskytnout pokyny a větší právní jistotu pro skutečné provádění opatření v rámci ISS. Tím by se rovněž podpořila harmonizace takových opatření v různých členských státech. A v neposlední řadě stanovení nejlepších dostupných technik respektujících soukromí a bezpečnost zjednoduší dohled orgánů na ochranu údajů tím, že jim poskytne technické reference přijaté správci údajů, které jsou v souladu s ochranou soukromí a údajů.
38. EIOÚ rovněž zdůrazňuje význam náležitého sladění ISS s činnostmi, které již byly vykonány v rámci sedmého rámcového programu pro výzkum a technologický rozvoj a rámcový program „Bezpečnost a ochrana svobod“. Společná vize poskytnutí nejlepších dostupných technik umožní inovaci znalostí a schopností vyžadovaných pro ochranu občanů při současné ochraně základních práv.
39. Evropský inspektor ochrany údajů nakonec zdůrazňuje úlohu, kterou může hrát Evropská agentura pro bezpečnost sítí a informací (ENISA) při vypracovávání pokynů a hodnocení schopností v oblasti bezpečnosti vyžadovaných pro zajištění integrity a dostupnosti informačních systémů a rovněž při prosazování těchto nejlepších dostupných technik. S ohledem na tuto skutečnost EIOÚ vítá, že se agentura jako klíčový subjekt podílí na zlepšování schopnosti řešení kybernetických útoků a boji proti kyberkriminalitě⁽¹⁷⁾.

Seznámení se subjekty a jejich úkoly

40. V této souvislosti je rovněž třeba uvést podrobnější informace týkající se činitelů, které jsou součástí architektury ISS nebo k ní přispívají. Sdělení uvádí různé činitele a subjekty,

⁽¹⁶⁾ Stanovisko EIOÚ k inteligentním dopravním systémům, červenec 2009 a stanovisko EIOÚ ke sdělení o RFID z prosince 2007; viz rovněž výroční zpráva EIOÚ z roku 2006 s. 48.

⁽¹⁷⁾ EIOÚ předpokládá přijetí stanoviska k právnímu rámci agentury ENISA ještě v prosinci 2010.

jako jsou občané, soudní orgány, agentury EU, vnitrostátní orgány, policie a podniky. Konkrétní úlohy a pravomoci těchto činitelů by měly být v navrhovaných opatřeních v rámci provádění ISS lépe vymezeny.

IV. ZVLÁŠTNÍ PŘIPOMÍNKY K OBLASTEM POLITIK SOUVISEJÍCÍM S ISS

Integrovaná správa hranic

41. Sdělení zmiňuje skutečnost, že díky vstupu Lisabonské smlouvy v platnost má EU lepší pozici pro využití synergií v politikách správy hranic ohledně pohybu osob a zboží. V souvislosti s pohybem osob uvádí, že: „EU může řešit řízení migrace a boj proti trestné činnosti jako dva cíle strategie integrované správy hranic.“ Dokument správu hranic považuje rovněž za potenciálně účinný prostředek pro boj proti závažné trestné činnosti a organizovanému zločinu ⁽¹⁸⁾.
42. EIOÚ rovněž konstatuje, že sdělení stanoví tři strategické prvky: 1) posílené používání nových technologií při hraničních kontrolách (SIS II, VIS II, systém vstupu/výstupu a program registrovaných cestujících); 2) posílené používání nových technologií při ostraze hranic (evropský systém ostrahy hranic, EUROSUR) a 3) posílená koordinace mezi členskými státy prostřednictvím agentury FRONTEX.
43. EIOÚ by rád využil příležitosti, která se mu naskýtá v podobě tohoto stanoviska, a opakuje žádosti, které učinil v řadě předchozích stanovisek a jejichž předmětem bylo zavedení jasné politiky v oblasti správy hranic na úrovni EU, která plně respektuje pravidla ochrany údajů. Evropský inspektor ochrany údajů věří, že současná činnost týkající se ISS a správy informací představuje velmi dobrou příležitost k přijetí konkrétnějších opatření k zajištění soudržného přístupu k politikám v těchto oblastech.
44. EIOÚ bere na vědomí, že sdělení neodkazuje pouze na stávající rozsáhlé systémy a systémy, které mohou začít fungovat v blízké budoucnosti (např. SIS, SIS II a VIS), ale rovněž na systémy, které mohou být navrženy Komisí v budoucnosti, ohledně nichž však dosud nebylo přijato rozhodnutí (tj. program pro registrované cestující (RTP) a systém vstupu/výstupu (Entry/Exit System)). V této souvislosti je třeba připomenout, že cíle a legitimitu zavedení těchto systémů je ještě třeba vyjasnit a prokázat, rovněž ve světle výsledků konkrétních posouzení dopadů provedených Komisí. Pokud se tak nestane, sdělení může být vnímáno jako dokument, který předjímá rozhodovací postup, a v důsledku toho nebere v úvahu skutečnost, že

konečné rozhodnutí o tom, zda RTP a systém vstupu/výstupu budou zavedeny v Evropské unii, ještě nebylo přijato.

45. EIOÚ proto navrhuje, aby se v rámci budoucí činnosti na provádění ISS takovému předjímání zabránilo. Jak je uvedeno výše, veškerá rozhodnutí o zavedení rozsáhlých systémů, které zasahují do soukromí, by měla být přijata na základě náležitého posouzení všech stávajících systémů, s řádným ohledem na zásadu nezbytnosti a proporcionality.

EUROSUR

46. Sdělení uvádí, že Komise předloží legislativní návrh na zřízení systému EUROSUR do roku 2011, a přispěje tak k vnitřní bezpečnosti a boji proti zločinu. Uvádí se zde rovněž, že EUROSUR bude využívat nové technologie vyvinuté prostřednictvím výzkumných činností a projektů financovaných EU, jako jsou satelitní snímky na zjištění a sledování cílů na námořních hranicích, například rychlých plavidel dovážejících do EU drogy.
47. V této souvislosti EIOÚ konstatuje, že není jasné, zda a případně do jaké míry legislativní návrh na zřízení systému EUROSUR, který má Komise předložit do roku 2011, předpokládá zpracovávání osobních údajů v rámci EUROSUR. Komise v tomto sdělení k této otázce nezaujala jasné stanovisko. Tato záležitost je o to relevantnější, že sdělení stanoví jasné vazby mezi systémem EUROSUR a agenturou FRONTEX na taktické, operační a strategické úrovni (viz poznámky týkající se agentury FRONTEX) a požaduje, aby oba subjekty úzce spolupracovaly.

Zpracovávání osobních údajů agenturou FRONTEX

48. EIOÚ vydal dne 17. května 2010 stanovisko k přezkumu nařízení o agentuře FRONTEX ⁽¹⁹⁾, ve kterém požadoval zahájení skutečné diskuse a důkladný rozbor problematiky ochrany údajů v souvislosti s posilováním stávajících úkolů agentury FRONTEX a přidělováním téže agentuře úkolů nových.
49. Ve sdělení je zmiňována nutnost posílit přispění agentury FRONTEX na vnějších hranicích v rámci cíle 4 *Posílení bezpečnosti prostřednictvím správy hranic*. V této souvislosti se ve sdělení uvádí, že na základě zkušenosti a v souvislosti s obecným přístupem EU ke správě informací se Komise domnívá, že zmocnění agentury FRONTEX, aby zpracovávala a používala tyto informace v omezeném rozsahu a v

⁽¹⁸⁾ Tisková zpráva ke Strategii vnitřní bezpečnosti Evropské unie: pět kroků směrem k bezpečnější Evropě Memo 10/598.

⁽¹⁹⁾ Stanovisko EIOÚ ze dne 17. května 2010 k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 o zřízení Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (FRONTEX).

souladu s jasně stanovenými pravidly správy osobních údajů, významně přispěje k odstranění zločinných společení. Tento přístup je nový ve srovnání s přístupem zastávaným v návrhu Komise o přezkumu nařízení o agentuře FRONTEX, který je v současnosti předmětem diskuse v Evropském parlamentu a Radě a který se o zpracovávání osobních údajů nezmiňuje.

50. V této souvislosti Evropský inspektor ochrany údajů vítá skutečnost, že sdělení obsahuje některé informace týkající se okolností, za nichž se takové zpracování může ukázat jako nezbytné (např. analýza rizik, lepší provádění společných operací nebo výměna informací s Europol). Sdělení konkrétně vysvětluje, že v současnosti informace o zločincích zapojených do nezákonných obchodních sítí – s nimiž agentura FRONTEX přichází do styku – nemohou být dále použity pro analýzu rizik nebo pro lepší zacílení budoucích společných operací. Příslušné údaje o podezřelých zločincích se navíc nedostanou k odpovědným vnitrostátním orgánům nebo k Europolu pro další vyšetřování.

51. Evropský inspektor ochrany údajů nicméně konstatuje, že se sdělení nezmiňuje o probíhající diskusi o revizi právního rámce agentury FRONTEX, která, jak je uvedeno výše, se na tento problém zaměřuje s cílem nalézt legislativní řešení. Kromě toho může znění sdělení zdůrazňující úlohu agentury FRONTEX v souvislosti s cílem rozbití zločinných společení vykládáno tak, že rozšiřuje pravomoci agentury. EIOÚ navrhuje, aby byl tento bod zohledněn jak v rámci přezkumu nařízení o agentuře FRONTEX, tak při provádění ISS.

52. Evropský inspektor ochrany údajů rovněž upozorňuje na nutnost zajištění toho, aby nedošlo duplicitě úkolů mezi agenturami Europol a Frontex. EIOÚ v této souvislosti vítá, že se ve sdělení uvádí, že je třeba zabránit duplicitě úkolů mezi těmito agenturami. Nicméně tato otázka by měla být jasněji rozpracována jak v revidovaném nařízení o agentuře FRONTEX, tak v opatřeních, kterými se provádí ISS a které stanoví úzkou spolupráci mezi agenturami FRONTEX a EUROPOL. To je zvláště důležité z hlediska zásad omezení účelu a kvality údajů. Toto konstatování se rovněž vztahuje na budoucí spolupráci s takovými agenturami, jako je Evropská agentura pro bezpečnost sítí a informací (ENISA) nebo Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu (EASO).

Využití biometrických údajů

53. Sdělení se konkrétně nezabývá současným jevem širšího využití biometrických údajů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva, včetně rozsáhlých informačních systémů EU a dalších nástrojů správy hranic.

54. EIOÚ proto využívá této příležitosti a připomíná svůj návrh⁽²⁰⁾, aby tato vysoce citlivá záležitost z hlediska ochrany údajů byla náležitě zohledněna při provádění ISS, zejména v kontextu správy hranic.

55. Evropský inspektor ochrany údajů rovněž doporučuje, aby byla vypracována jasná a jednoznačná politika pro využití biometrických údajů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva, která bude vycházet z důkladného zhodnocení a posouzení potřeby využití biometrických údajů v jednotlivých případech v kontextu ISS, za plného respektování takových základních zásad ochrany údajů, jako je proporcionalita, nezbytnost a omezení účelu.

Program sledování financování terorismu (TFTP)

56. Ve sdělení se uvádí, že Komise v roce 2011 vypracuje politiku EU pro získávání a analýzu údajů, které se týkají finančních transakcí a jsou uloženy na území EU. EIOÚ v této souvislosti odkazuje na své stanovisko ze dne 22. června 2010 o zpracovávání a předávání údajů o finančních transakcích z Evropské unie do Spojených států pro účely Programu sledování financování terorismu (TFTP II)⁽²¹⁾. Všechny kritické poznámky vyjádřené v tomto stanovisku jsou rovněž platné a použitelné v kontextu plánované práce na rámci EU pro údaje o finančních transakcích. Měly by být proto zohledněny v diskusích o této otázce. Zvláštní pozornost by měla být věnována přiměřenosti získávání a zpracovávání velkého objemu údajů o osobách, které nejsou podezřelé z trestných činů, a otázce účinného dohledu nezávislými a soudními orgány.

Bezpečnost v kyberprostoru pro občany a podniky

57. Evropský inspektor ochrany údajů vítá, že je ve sdělení přikládán velký význam preventivním opatřením na úrovni EU a zastává názor, že posilování bezpečnosti informačních sítí je stěžejním faktorem přispívajícím k dobře fungující informační společnosti. EIOÚ také podporuje konkrétní činnosti, které zlepšují schopnost řešení kybernetických útoků, budují kapacity donucovacích a soudních orgánů a utvářejí partnerství s průmyslem s cílem posílit občany a podniky. Role agentury ENISA jako subjektu usnadňujícího provádění řady opatření stanovených v tomto cíli je rovněž vítána.

⁽²⁰⁾ Viz zejména stanovisko EIOÚ ke sdělení o přehledu o správě informací v prostoru svobody, bezpečnosti a práva uvedené v poznámce pod čarou 8.

⁽²¹⁾ Stanovisko EIOÚ ze dne 22. června 2010 k návrhu rozhodnutí Rady o uzavření Dohody mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými o zpracovávání a předávání údajů o finančních transakcích z Evropské unie do Spojených států pro účely Programu sledování financování terorismu (TFTP II).

58. Nicméně *Strategie vnitřní bezpečnosti Evropské unie* se blíže nezabývá plánovanými opatřeními k vynucování práva v kyberprostoru, tím, jak by tyto činnosti mohly ohrozit práva jednotlivců a jaké by měly být vyžadovány záruky. Evropský inspektor ochrany údajů vyzývá k ambicióznějšímu přístupu k přiměřeným zárukám; tento přístup by měl sloužit k ochraně základních práv všech jednotlivců včetně těch, kteří mohou být dotčeni opatřeními pro boj s možnou trestnou činností v této oblasti.

V. ZÁVĚRY A DOPORUČENÍ

59. Evropský inspektor ochrany údajů požaduje, aby v rámci provádění ISS byly propojovány různé strategie a sdělení EU. Tento přístup by měl být uplatňován na základě konkrétního akčního plánu vycházejícího z důkladného posouzení potřeb, který by měl vyústit v souhrnnou, integrovanou a dobře strukturovanou politiku EU v oblasti ISS.

60. EIOÚ rovněž využívá této příležitosti ke zdůraznění významu právního požadavku na důkladné posouzení všech stávajících nástrojů, které budou využity v rámci ISS a výměny informací předtím, než budou navrženy nástroje nové. V této souvislosti se důrazně doporučuje zahrnout ustanovení, jež stanoví pravidelné hodnocení účinnosti relevantních nástrojů.

61. EIOÚ navrhuje, aby v rámci přípravy víceletého strategického plánu požadovaného v závěrech Rady z listopadu 2010 byla zohledněna probíhající příprava souhrnného rámce pro ochranu údajů na základě článku 16 Smlouvy o fungování Evropské unie, zejména sdělení (2009) 609.

62. EIOÚ předkládá řadu návrhů týkajících se poznámek a konceptů relevantních z hlediska ochrany údajů, které by měly být zohledněny v oblasti ISS, jako je zásada ochrany soukromí již ve fázi návrhu, hodnocení dopadů na soukromí a ochranu údajů a nejlepší dostupné techniky.

63. Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje, aby u budoucích nástrojů bylo prováděno posouzení dopadů na soukromí a ochranu údajů, buď jako samostatné posouzení, nebo v rámci celkového posouzení dopadů na základní práva vypracovaného Komisí.

64. Vyzývá také Komisi, aby vypracovala soudržnější a jednotnější politiku stanovení předběžných podmínek pro využití biometrických údajů v oblasti ISS a lepšího sladění práv subjektů údajů na úrovni EU.

65. EIOÚ nakonec uvedl řadu poznámek ke zpracování osobních údajů v souvislosti se správou hranic, a to zejména agenturou FRONTEX nebo případně v rámci systému EUROSUR.

V Bruselu dne 17. prosince 2010.

Peter HUSTINX
evropský inspektor ochrany údajů

Stanovisko evropského inspektora ochrany údajů k pozměněnému návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení systému „Eurodac“ pro porovnávání otisků prstů za účelem účinného uplatňování nařízení (ES) č. (.../...) (kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o poskytnutí mezinárodní ochrany podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států)

(2011/C 101/03)

EVROPSKÝ INSPEKTOR OCHRANY ÚDAJŮ,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 16 této smlouvy,

s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie, a zejména na článek 8 této listiny,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽¹⁾,

s ohledem na žádost o stanovisko v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ⁽²⁾,

ZAUJAL TOTO STANOVISKO

I. ÚVOD

1. Dne 11. října 2010 Evropská komise přijala pozměněný návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení systému „Eurodac“ pro porovnávání otisků prstů za účelem účinného uplatňování nařízení (ES) č. (.../...) (kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o poskytnutí mezinárodní ochrany podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států) („návrh“) ⁽³⁾. Tentýž den byl návrh přijat Komisí zaslán ke konzultaci evropskému inspektorovi ochrany údajů (dále jen „EIOÚ“) v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001. EIOÚ vítá, že je Komisí konzultován a žádá, aby byl v bodech odůvodnění návrhu na tuto konzultaci uveden odkaz.

2. Eurodac byl zřízen nařízením (ES) č. 2725/2000 o zřízení systému „Eurodac“ pro porovnávání otisků prstů za účelem účinného uplatňování Dublinské úmluvy ⁽⁴⁾. Prepracovaný návrh změny nařízení o systému Eurodac byl Komisí přijat v prosinci 2008 ⁽⁵⁾ (dále jen „návrh z prosince 2008“). EIOÚ se k tomuto návrhu vyjádřil ve stanovisku z února 2009 ⁽⁶⁾.

3. Návrh z prosince 2008 měl zajistit účinnější podporu při uplatňování dublinského nařízení a řádné řešení otázek spojených s ochranou údajů. Návrh rovněž uvádí v soulad rámec pro řízení informačních technologií s rámcem pro nařízení o SIS II a VIS, protože stanovuje, že provozní řízení systému Eurodac v budoucnosti převezme agentura pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v rámci prostoru svobody, bezpečnosti a práva ⁽⁷⁾ (dále jen „IT agentura“) ⁽⁸⁾.

4. Komise poté v září 2009 přijala pozměněný návrh, v němž zavedla možnost přístupu donucovacích orgánů členských států a Europolu do centrální databáze systému Eurodac za účelem prevence, odhalování a objasňování terorismu a dalších závažných trestných činů.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 62, 5.3.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení systému „Eurodac“ pro porovnávání otisků prstů za účelem účinného uplatňování nařízení (ES) č. (.../...) (kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o poskytnutí mezinárodní ochrany podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států), KOM(2008) 825 v konečném znění.

⁽⁶⁾ Stanovisko ze dne 18. února 2009 k návrhu nařízení o zřízení systému „Eurodac“ pro porovnávání otisků prstů za účelem účinného uplatňování nařízení (ES) č. (.../...) (kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o poskytnutí mezinárodní ochrany podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států), KOM(2008) 825, Úř. věst. C 229, 23.9.2009, s. 6.

⁽⁷⁾ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zřizuje Agentura pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva, KOM(2009) 293 v konečném znění byl přijat dne 24. června 2009. Pozměněný návrh byl přijat dne 19. března 2010: Pozměněný návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. .../... kterým se zřizuje Agentura pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva, KOM(2010) 93.

⁽⁸⁾ EIOÚ vydal stanovisko ke zřízení IT agentury (stanovisko ze dne 7. prosince 2009 k návrhu nařízení, kterým se zřizuje Agentura pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva, a k návrhu rozhodnutí Rady, kterým se agentuře svěřují úkoly týkající se provozního řízení SIS II a VIS za použití hlavy VI SEU, Úř. věst. C 70, 19.3.2010, s. 13).

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ KOM(2010) 555 v konečném znění.

5. Tento návrh zejména zavedl překlenovací ustanovení umožňující přístup k údajům pro účely vymáhání práva, jakož i příslušná doprovodná ustanovení. Mění se jím návrh z prosince 2008 a byl předložen zároveň s návrhem rozhodnutí Rady týkajícím se žádostí donucovacích orgánů členských států a Europolu o porovnání údajů s údaji systému Eurodac pro účely vymáhání práva ⁽¹⁾ (dále jen: „rozhodnutí Rady“), v němž je přístup k údajům podrobně vysvětlen. EIOÚ vydal stanovisko k tomuto návrhu v prosinci 2009 ⁽²⁾.
6. V důsledku vstoupení Lisabonské smlouvy v platnost a zrušení systému třech pilířů návrh rozhodnutí Rady pozbyl na aktuálnosti. Musel proto být formálně vzat zpět a nahrazen novým návrhem, který zapadá do nového rámce Smlouvy o fungování EU.
7. V důvodové zprávě k návrhu se uvádí, že s cílem dosáhnout pokroku v jednání o balíčku předpisů týkajících se azylu ⁽³⁾ a usnadnit uzavření dohody o nařízení Eurodac Komise považovala za vhodnější vyjmout z nařízení Eurodac ustanovení, která se týkají přístupu k údajům pro účely vymáhání práva.
8. Komise se rovněž domnívá, že vypuštění této (poněkud kontroverzní) části návrhu umožní rychlejší přijetí nového nařízení Eurodac a přispěje také ke včasnému založení Agentury pro operační řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva, jelikož tato agentura má být podle plánu rovněž odpovědná za řízení systému Eurodac.
9. V důsledku toho – i když stávající pozměněný návrh začleňuje dvě technická ustanovení – je jeho hlavním účelem pozměnit předcházející návrh (ze září 2009) v tom, ohledu, že vypouští možnost přístupu k údajům pro účely vymáhání práva. Nebylo proto považováno na nutné provést pro tento návrh zvlášť nové posouzení dopadů.

⁽¹⁾ KOM(2009) 344.

⁽²⁾ Stanovisko evropského inspektora ochrany údajů k pozměněnému návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení systému „Eurodac“ pro porovnávání otisků prstů za účelem účinného uplatňování nařízení (ES) č. (.../...) (kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o poskytnutí mezinárodní ochrany podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států) a k návrhu rozhodnutí Rady týkajícího se žádostí donucovacích orgánů členských států a Europolu o porovnání údajů s údaji systému Eurodac pro účely vymáhání práva, Úř. věst. C 92, 10.4.2010, s. 1.

⁽³⁾ „Azylový balíček“ usiluje o zlepšení fungování azylového systému EU a posiluje práva žadatelů o azyl. Tento balíček obsahuje změny směrnice o podmínkách přijímání, dublinského nařízení a systému Eurodac. Plánuje také zřízení Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu (EASO), jež doplňuje rozhodnutím umožňujícím financování EASO za pomoci převedení části finančních prostředků, které jsou v současnosti přidělovány Evropskému fondu pro uprchlíky.

II. ZAMĚŘENÍ STANOVISKA EIOÚ

10. EIOÚ již v této oblasti přispěl několika stanovisky, jak je zmíněno výše. Účelem tohoto stanoviska je poskytnout doporučení ohledně zlepšení návrhu, která se opírají buď o nový vývoj, nebo o doporučení, která již byla vydána, avšak nebyla dosud zohledněna, v případech, kdy má EIOÚ zastávat názor, že jeho argumenty nebyly zohledněny, nebo kdy jsou tato doporučení podpořena novými argumenty.
11. Toto stanovisko se zaměřuje na následující body:
- vypuštění ustanovení týkajících se přístupu donucovacích orgánů do systému Eurodac,
 - postavení jednotlivců, jejichž otisky prstů nejsou použitelné,
 - informace o subjektu údajů,
 - použití nejlepších dostupných technik k uplatnění zásady ochrany soukromí již ve fázi návrhu („privacy by design“),
 - důsledky zadávání subdodávek na vypracování nebo řízení systému (jeho části) třetí straně.

III. VYPUŠTĚNÍ USTANOVENÍ O PŘÍSTUPU DONUCOVACÍCH ORGÁNŮ

12. EIOÚ vítá skutečnost, že možnost poskytnutí přístupu donucovacím orgánům do systému Eurodac byla ze stávajícího návrhu vypuštěna. Ačkoli EIOÚ nezpochybňuje, že vlády potřebují disponovat odpovídajícími nástroji, které zaručí bezpečnost občanů, vyjadřuje silné pochyby ohledně legitimacy tohoto návrhu s ohledem na následující skutečnosti.
13. Opatření pro boj proti teroristickým a jiným závažným trestným činům mohou být legitimním základem pro povolení ke zpracování osobních údajů – i když neslučitelným s původním účelem shromažďování údajů – za předpokladu, že nezbytnost zásahu do práv na soukromí a ochranu údajů je doložena jasnými a nespornými důkazy a je prokázána přiměřenost zpracování. Tento požadavek platí tím spíše, že se návrhy týkají zranitelné skupiny osob, která potřebuje vyšší míru ochrany, jelikož se snaží uniknout pronásledování. Jejich tíšňová situace musí být zohledněna při posuzování nezbytnosti a přiměřenosti navrhovaného opatření. EIOÚ vysloveně zdůraznil, že nezbytnost by měla být prokázána předložením jasného důkazu prokazujícího souvislost mezi žadateli o azyl a terorismem nebo závažnou trestnou činností. Návrhy takový důkaz nepředložily.

14. Na obecnější úrovni se EIOÚ v mnoha stanoviscích a připomínkách zasazoval o to, že před navržením nových nástrojů je nutné provést zhodnocení veškerých stávajících nástrojů v oblasti výměny informací a zejména zdůraznil svá nedávná stanoviska na sdělení s názvem „Přehled o správě informací v prostoru svobody, bezpečnosti a práva“⁽¹⁾ a „Politiku EU pro boj proti terorismu: dosažené úspěchy a budoucí úkoly“⁽²⁾.
15. Posouzení účinnosti stávajících opatření při zohlednění dopadu na soukromí nově plánovaných opatření je klíčové a mělo by hrát důležitou úlohu v rámci činnosti Evropské unie v této oblasti v souladu s přístupem vyjádřeným ve Stockholmském programu. V tomto případě by měla být věnována zvláštní pozornost například provádění výměny údajů podle mechanismu navrženého Průmskou smlouvou. V této souvislosti je plánovaná výměna otisků prstů, a mělo by být prokázáno, že systém má závažné nedostatky, které by odůvodňovaly přístup k databázi, jako je EURODAC.
16. Konečně EIOÚ v těchto stanoviscích, stejně jako v mnoha dalších stanoviscích vydaných dříve, doporučuje, aby byla věnována zvláštní pozornost návrhům, jejichž součástí je shromažďování osobních údajů širokých kategorií občanů spíše než návrhům, jejichž součástí je shromažďování údajů pouze o podezřelých osobách. Zvláštní pozornost a odůvodnění vyžadují rovněž případy, kdy je zpracování osobních údajů plánováno pro jiné účely než účely, pro něž byly původně shromažďovány, jako je tomu u systému Eurodac.
17. Závěrem EIOÚ vítá výmaz tohoto prvku ze stávajícího návrhu.
19. K nezdařenému zařazení může dojít v případě, že má jednotlivec dočasně či trvale poškozené konečky prstů nebo ruce. To může být způsobeno různými faktory, jakými jsou nemoc, zdravotní postižení, zranění a popáleniny. V některých případech může mít takové poškození souvislost s etnickým původem či zaměstnáním. Ukázalo se, že zejména osoby pracující v zemědělství či ve stavebnictví mají v nezanedbatelném počtu případů konečky prstů poškozené do té míry, že nelze snímat jejich otisky prstů. V jiných případech – jejichž četnost je obtížné odhadnout – dochází k tomu, že uprchlíci úmyslně mrzačí sami sebe s cílem zabránit snímání otisků prstů.
20. EIOÚ uznává, že může být obtížné odlišit státní příslušníky třetích zemí, kteří si dobrovolně poškodili své konečky prstů za účelem zmaření postupu ověřování totožnosti, od státních příslušníků třetích zemí, jejichž otisky prstů jsou skutečně nečitelné.
21. Je nicméně stěžejní zajistit, aby nezdařené zařazení do systému samo o sobě nevedlo k odepření práv žadatelům o azyl. Je například nepřijatelné, aby nezdařené zařazení bylo systematicky považováno za pokus o podvod a vedlo k zamítnutí přezkoumání žádosti o azyl nebo ke zrušení asistenční pomoci poskytované žadateli o azyl. Pokud by tomu tak bylo, znamenalo by to, že možnost snímání otisků prstů představuje jedno z kritérií pro přiznání postavení žadatele o azyl. Účelem systému Eurodac je usnadnit uplatňování Dublinské úmluvy, a nikoli zavedení dalšího kritéria („mít použitelné otisky prstů“) pro přiznání postavení žadatele o azyl. Takové uplatňování by porušovalo zásadu omezení účelu nebo přinejmenším zpochybňovalo smysl práva na azyl.
22. Evropský inspektor ochrany údajů rovněž trvá na tom, že stávající návrh by měl být v souladu s dalšími směrnicemi přijatými v této oblasti. Zejména „směrnice o kvalifikaci“ stanoví, že každá žádost musí být posuzována jednotlivě, a rozhodně nezmiňuje jako kritérium pro přezkum žádosti o azyl nemožnost zařazení do systému⁽³⁾.

IV. POSTAVENÍ JEDNOTLIVCŮ, U NICHŽ SE NEZDAŘILO ZAŘAZENÍ DO SYSTÉMU

18. Shromažďování a další zpracování otisků prstů přirozeně hraje v rámci systému Eurodac klíčovou úlohu. Je třeba zdůraznit, že zpracování biometrických údajů, jako jsou otisky prstů, s sebou přináší konkrétní problémy a rizika, kterými je třeba se zabývat. EIOÚ by v souvislosti s návrhem rád konkrétně zdůraznil problém tzv. „nezařazení do systému“ – situace, v níž se může jednotlivec ocitnout, pokud z nějakého důvodu jeho otisky prstů nejsou použitelné.
23. Stávající návrh se ve svých člancích 6.1 a 6.2 nezdařeným zařazením do systému částečně zabývá⁽⁴⁾.
- ⁽¹⁾ Stanovisko EIOÚ ke sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě ze dne 30. září 2010 – „Přehled o správě informací v prostoru svobody, bezpečnosti a práva“, které je dostupné na internetové stránce.
- ⁽²⁾ Stanovisko EIOÚ ke sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě ze dne 24. listopadu 2010 s názvem „Politika EU pro boj proti terorismu: dosažené úspěchy a budoucí úkoly“, které je dostupné na internetové stránce.
- ⁽³⁾ Viz zejména čl. 4 odst. 3 směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje ochranu, a o obsahu poskytované ochrany, Úř. věst. L 304, 30.9.2004, s. 2.
- ⁽⁴⁾ „1. Pokud stav konečků prstů neumožňuje sejmut otisky prstů v takové kvalitě, která by umožnila řádné porovnání podle článku 18 tohoto nařízení, členský stát původu opětovně sejme otisky prstů žadatele a znovu je odešle co nejrychleji, nejpozději však do 48 hodin poté, co byly úspěšně sejmuty.“
„2. Odchylně od odstavce 1, není-li možné sejmut otisky prstů žadatele z důvodu opatření přijatých k zajištění zdraví žadatele nebo k ochraně veřejného zdraví, sejmou členské státy otisky prstů žadatele a odešlou je co nejrychleji, nejpozději však do 48 hodin po pominutí takových důvodů.“

24. Nicméně tato ustanovení předpokládají pouze dočasně nemožné zařazení do systému, ačkoli v celé řadě případů bude mít tato nemožnost trvalou povahu. Článek 1 nařízení, kterým se mění Společná konzulární instrukce⁽¹⁾, takové případy upravuje a stanoví, že: (...) Členské státy zajistí, aby v případě potíží se získáním otisků prstů byly k dispozici vhodné postupy respektující důstojnost žadatele. Skutečnost, že získat otisky prstů je fyzicky nemožné, nemá vliv na udělení či zamítnutí víza.

25. Aby byly takové případy zajištěny v rámci systému Eurodac, EIOÚ doporučuje, aby se do článku 6 začlenilo ustanovení inspirované článkem 1 výše uvedeného nařízení, jehož znění bude následující: „Dočasná či trvalá nemožnost poskytnout použitelné otisky prstů nebude mít nepříznivý vliv na právní postavení jednotlivce. Tato okolnost nemůže v žádném případě představovat dostatečný důvod k odmítnutí přezkumu žádosti o azyl či jejímu zamítnutí.“

V. PRÁVO SUBJEKTŮ ÚDAJŮ NA INFORMACE

26. Evropský inspektor ochrany údajů bere na vědomí, že účinné uplatňování práva na informace má zásadní význam pro řádné fungování systému Eurodac. Zejména je důležité zajistit, aby informace byly poskytovány způsobem, jenž žadatelům o azyl umožní plně pochopit jejich situaci i rozsah práv, včetně procedurálních kroků, které mohou podniknout v návaznosti na správní rozhodnutí v jejich věci. EIOÚ rovněž připomíná, že právo na přístup je základním kamenem ochrany údajů, jak je uvedeno zejména v článku 8 Listiny základních práv Evropské unie.

27. EIOÚ již tento bod zdůraznil ve svém předchozím stanovisku k systému Eurodac. Jelikož navrhovaná změna nebyla přijata, chce EIOÚ zdůraznit význam této otázky.

28. Článek 24 návrhu zní takto:

Každou osobu, které se týká toto nařízení, informuje členský stát původu písemně a v případě potřeby ústně, v jazyce, jemuž rozumí nebo o němž lze důvodně předpokládat, že mu rozumí, o:

(...)

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 390/2009 ze dne 23. dubna 2009, kterým se mění Společná konzulární instrukce k vízům pro diplomatické mise a konzulární úřady v souvislosti se zavedením biometrických prvků, včetně ustanovení o organizaci přijímání a zpracování žádostí o víza, Úř. věst. L 131, 28.5.2009, s. 1.

e) existenci práva na přístup k údajům, které se jí týkají, a práva žádat opravu nepřesných údajů, které se jí týkají, nebo vymazání údajů, které se jí týkají a které byly zpracovány v rozporu se zákonem, včetně práva na informace o postupech při uplatňování těchto práv a o kontaktních údajích vnitrostátních dozorcích orgánů podle čl. 25 odst. 1.

29. Evropský inspektor ochrany údajů rovněž navrhuje, že by znění čl. 24 odst. 1 mělo být přeformulováno s cílem vyjasnit práva žadatele. Navrhované znění je nejasné, protože je lze vykládat tak, že považuje „právo na informace o postupech při uplatnění těchto práv (...)“ za součást práva na přístup k údajům nebo práva žádat opravu nepřesných údajů (...). Kromě toho mají členské státy v souladu se stávajícím zněním výše zmíněného ustanovení informovat osoby, na které se nařízení vztahuje, nikoli o obsahu práv, nýbrž o jejich samotné „existenci“. Vzhledem k tomu, že se zřejmě jedná o stylistickou otázku, evropský inspektor ochrany údajů navrhuje přeformulovat znění článku 24 takto: „Každou osobu, které se týká toto nařízení, informuje členský stát původu (...) o (...) (e) existenci práva na přístup k údajům, které se jí týkají a práva žádat opravu nepřesných údajů, které se jí týkají, nebo vymazání údajů, které se jí týkají a které byly zpracovány v rozporu se zákonem, (...)“.

VI. NEJLEPŠÍ DOSTUPNÉ TECHNIKY

30. Ustanovení čl. 4 odst. 1 návrhu stanoví: „Po přechodném období odpovídá za provozní řízení systému Eurodac řídicí orgán financovaný ze souhrnného rozpočtu Evropské unie. Řídicí orgán zajistí ve spolupráci s členskými státy, aby se pro ústřední systém využívaly nejlepší dostupné technologie určené na základě analýzy nákladů a přínosů.“ Přestože EIOÚ vítá požadavek stanovený v čl. 4 odst. 1, rád by poukázal na to, že výraz „nejlepší dostupné technologie“ použitý ve výše uvedeném ustanovení by měl být nahrazen zněním „nejlepší dostupné techniky“, které zahrnuje jak používané technologie, tak způsob, jakým je systém navržen, vystavěn, udržován a provozován.

31. Provedení této změny je důležité, protože koncept „nejlepších dostupných technik“ je širší a zahrnuje různé aspekty přispívající k uplatňování zásady ochrany soukromí již ve fázi návrhu („privacy by design“), která je považována za klíčovou zásadu při přezkumu právního rámce EU pro ochranu údajů. Zdůrazňuje, že ochranu údajů lze provádět různými způsoby, které nejsou vždy technologické povahy. Je důležité zkoumat nejen technologii, ale rovněž způsob jejího používání jako nástroje pro dosažení účelu zpracování daných údajů. Obchodní procesy musí být zaměřeny na dosažení tohoto účelu, což se odrazí na postupech a organizačních strukturách.

32. V tomto ohledu, a na obecnější úrovni, by EIOÚ rád znovu upozornil na doporučení učiněná v předchozích stanoviscích⁽¹⁾, která se týkají potřeby stanovení a podpory „nejlepších dostupných technik“ Komisí ve spolupráci se zúčastněnými subjekty v odvětví na základě stejného postupu, jaký Komise použila v oblasti životního prostředí⁽²⁾. „Nejlepší dostupné techniky“ by znamenaly nejúčinnější a nejpokročilejší úroveň vývoje technologie a jejích metod fungování a poukázaly by na praktickou vhodnost jednotlivých technik pro stanovení definovaného detekčního prahu v souladu s rámcem EU pro ochranu soukromí a údajů. Účelem těchto nejlepších dostupných technik bude předejít bezpečnostním rizikům souvisejícím s takovým zpracováním údajů, a tam, kde to není možné, tato rizika zmírnit na přiměřenou úroveň a v co největší míře minimalizovat jejich dopad na soukromí.
33. V rámci tohoto postupu by měly být rovněž vypracovány referenční dokumenty o „nejlepších dostupných technikách“, které mohou poskytnout velmi užitečný návod pro řízení dalších rozsáhlých informačních systémů EU. Tím se rovněž posílí harmonizace takových opatření v celé EU. A v neposlední řadě stanovení nejlepších dostupných technik respektujících soukromí a bezpečnost zjednoduší dozorčí úlohu orgánů na ochranu údajů tím, že jim poskytne technické reference přijaté správci údajů, které jsou v souladu s rámcem pro ochranu soukromí a údajů.

VII. SUBDODÁVKY

34. Evropský inspektor ochrany údajů konstatuje, že se návrh nezabývá otázkou zadání části úkolů Komise⁽³⁾ subdodavatel, kterým může být jiná organizace nebo subjekt (například soukromá společnost). Zadávání subdodávek nicméně Komise běžně používá v rámci řízení a rozvoje systémů i komunikační infrastruktury. Zadávání subdodávek samo o sobě sice není v rozporu s požadavky souvisejícími s ochranou údajů, avšak je zapotřebí zavést vysoké záruky, které zajistí, že zadáváním činností subdodavatelům nebude nijak dotčena použitelnost nařízení (ES) č. 45/2001, včetně dozoru EIOÚ v oblasti ochrany údajů. Kromě toho by měly být přijaty další záruky spíše technického charakteru.
35. Evropský inspektor ochrany údajů v této souvislosti navrhuje, aby v rámci přezkumu nařízení EURODAC byly stanoveny obdobné právní záruky jako v právních nástrojích, kterými se zřizuje SIS II, přičemž je třeba upřesnit, že i v případě, kdy Komise zadá část svých úkolů jinému subjektu či organizaci, musí zajistit, aby EIOÚ měl právo

a byl schopen plně vykonávat své úkoly, včetně provádění kontrol na místě a výkonu veškerých dalších pravomocí, které mu byly svěřeny článkem 47 nařízení (ES) č. 45/2001.

VIII. ZÁVĚRY

36. Evropský inspektor ochrany údajů vítá, že je Komisí konzultován a žádá, aby byl v bodech odůvodnění návrhu na tuto konzultaci uveden odkaz.
37. EIOÚ vítá skutečnost, že možnost poskytnutí přístupu donucovacím orgánům do systému Eurodac byla ze stávajícího návrhu vypuštěna.
38. Shromažďování a další zpracování otisků prstů hraje v rámci systému Eurodac klíčovou úlohu. EIOÚ zdůrazňuje, že zpracování biometrických údajů, jako jsou otisky prstů, s sebou nese konkrétní problémy a rizika, kterými je třeba se zabývat. Evropský inspektor ochrany údajů zejména zdůrazňuje problém tzv. „nezařazení do systému“ – situace, v níž se může jednotlivec ocitnout, pokud z nějakého důvodu jeho otisky prstů nejsou použitelné. Nezařazení do systému samo o sobě by nemělo vést k odepření práv žadatelům o azyl.
39. EIOÚ doporučuje, aby se do článku 6a začlenilo ustanovení, jehož znění bude následující: „Dočasná či trvalá nemožnost poskytnout použitelné otisky prstů nebude mít nepříznivý vliv na právní postavení jednotlivce. Tato okolnost nemůže v žádném případě představovat dostatečný důvod k odmítnutí přezkumu žádosti o azyl či jejímu zamítnutí.“
40. Evropský inspektor ochrany údajů bere na vědomí, že účinné uplatňování práva na informace má zásadní význam pro řádné fungování systému Eurodac. Je třeba, aby informace byly poskytovány způsobem, jenž žadatelům o azyl umožní plně pochopit jejich situaci i rozsah práv, včetně procedurálních kroků, které mohou podniknout v návaznosti na správní rozhodnutí v jejich věci. Evropský inspektor ochrany údajů navrhuje, že by znění článku 24 návrhu mělo být přeformulováno s cílem vyjasnit práva žadatele o azyl.
41. EIOÚ doporučuje, aby byla provedena změna čl. 4 odst. 1 návrhu, a to použitím výrazu „nejlepší dostupné techniky“ místo výrazu „nejlepší dostupné technologie“. Pojem nejlepší použitelné techniky zahrnuje jak používané technologie, tak způsob, jakým je systém navržen, vystaven, udržován a provozován.

⁽¹⁾ Stanovisko EIOÚ k inteligentním dopravním systémům z července 2009; stanovisko ke sdělení o RFID z prosince 2007; výroční zpráva EIOÚ z roku 2006 s. 48–49.

⁽²⁾ <http://eippcb.jrc.es/>

⁽³⁾ Případně řídicí agentury v budoucnosti, jak je uvedeno výše. Odkazy na Komisi obsažené v tomto odstavci je třeba být chápat jako odkazy na orgán či instituci EU, která vykonává funkci správce údajů pro Eurodac.

42. Co se týče zadávání části úkolů Komise subdodavateli, kterým může být jiná organizace nebo subjekt (například soukromá společnost), Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje, aby byly zavedeny záruky, které zajistí, že zadáváním činností subdodavatelům nebude nijak dotčena použitelnost nařízení (ES) č. 45/2001, včetně dozoru EIOÚ v oblasti ochrany údajů. Kromě toho by měly být přijaty další záruky spíše technického charakteru.

V Bruselu dne 15. prosince 2010.

Peter HUSTINX
evropský inspektor ochrany údajů

**Stanovisko evropského inspektora ochrany údajů k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady
týkajícího se Evropské agentury pro bezpečnost sítí a informací (ENISA)**

(2011/C 101/04)

EVROPSKÝ INSPEKTOR OCHRANY ÚDAJŮ,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 16 této smlouvy,

s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie, a zejména na články 7 a 8 této listiny,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽¹⁾,

s ohledem na žádost o stanovisko v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ⁽²⁾,

PŘIJAL TOTO STANOVISKO:

I. ÚVOD

Popis návrhu

1. Dne 30. září 2010 přijala Komise návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady týkajícího se agentury ENISA, evropské agentury pro bezpečnost sítí a informací ⁽³⁾.
2. Agentura ENISA byla založena v březnu 2004 pro počáteční období pěti let na základě nařízení (ES) č. 460/2004 ⁽⁴⁾. V roce 2008 byl nařízením (ES) č. 1007/2008 ⁽⁵⁾ mandát agentury prodloužen do března 2012.
3. Jak vyplývá z čl. 1 odst. 1 nařízení (ES) č. 460/2004, agentura byla založena s cílem zajistit vysokou a účinnou bezpečnost sítí a informací v Unii a přispět k řádnému fungování vnitřního trhu.
4. Návrh Komise má agenturu modernizovat, posílit její pravomoci a stanovit nový mandát na období pěti let, který umožní pokračování činnosti agentury po březnu 2012 ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ KOM(2010) 521 v konečném znění.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 77, 13.3.2004, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 293, 31.10.2008, s. 1.

⁽⁶⁾ Aby předešla právnímu vakuu v případě, že by legislativní postup v Evropském parlamentu a v Radě trval déle než současný mandát, přijala Komise dne 30. září 2010 druhý návrh na změnu nařízení (ES) č. 460/2004, jehož účelem je pouze prodloužit současný mandát o dobu 18 měsíců. Viz KOM(2010) 520 v konečném znění.

5. Právním základem navrhovaného nařízení je článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie ⁽⁷⁾, který Unii propůjčuje pravomoci přijímat opatření, jejichž účelem je vytvoření nebo zajištění fungování vnitřního trhu. Článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie navazuje na původní článek 95 předešlé Smlouvy o ES, která byla základem předešlých nařízení o agentuře ENISA ⁽⁸⁾.

6. Důvodová zpráva, která je přílohou návrhu, zmiňuje skutečnost, že po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost se předcházení trestné činnosti a boj s ní staly sdílenou pravomocí. Tím byla vytvořena možnost, aby agentura ENISA hrála významnou roli jako platforma pro boj proti počítačové trestné činnosti v aspektech bezpečnosti sítí a informací a pro výměnu názorů a osvědčených postupů s orgány pro počítačovou ochranu, donucovacími orgány a orgány ochrany údajů.

7. Z několika možností si Komise zvolila rozšíření úkolů agentury ENISA a doplnění donucovacích orgánů a orgánů ochrany údajů jako plnohodnotných členů její stále skupiny zúčastněných stran. Nový seznam úkolů nezahrnuje operativní úkoly, ale aktualizuje a nově formuluje úkoly stávající.

Konzultace evropského inspektora ochrany údajů

8. Dne 1. října 2010 byl návrh nařízení zaslán ke konzultaci evropskému inspektorovi ochrany údajů v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001. Evropský inspektor ochrany údajů vítá skutečnost, že byl Komisi v této věci konzultován, a doporučuje, aby byl v bodech odůvodnění návrhu uveden odkaz na tuto konzultaci, jak je zvykem v legislativních textech, v souvislosti s nimiž byl evropský inspektor ochrany údajů konzultován v souladu s nařízením (ES) č. 45/2001.
9. Před přijetím návrhu byl evropský inspektor ochrany údajů konzultován neformálně a poskytl několik neformálních připomínek. Žádná z těchto poznámek však nebyla v konečném znění návrhu zohledněna.

Obecné hodnocení

10. Evropský inspektor ochrany údajů zdůrazňuje, že bezpečnost zpracování údajů je zásadním prvkem ochrany údajů ⁽⁹⁾. V této souvislosti vítá cíl návrhu, kterým je posílit pravomoci agentury tak, aby mohla efektivněji plnit své stávající úkoly a povinnosti a současně rozšiřovat svou

⁽⁷⁾ Srov. výše.

⁽⁸⁾ Dne 2. května 2006 Soudní dvůr zamítl žalobu na prohlášení neplatnosti předešlého nařízení (ES) č. 460/2004, která napadla právní základ nařízení (věc C-217/04).

⁽⁹⁾ Požadavky na bezpečnost jsou uvedeny v článcích 22 a 35 nařízení (ES) č. 45/2001, v článcích 16 a 17 směrnice 95/46/ES a v článcích 4 a 5 směrnice 2002/58/ES.

oblast působnosti. Evropský inspektor ochrany údajů vítá začlenění orgánů ochrany údajů a donucovacích orgánů jako plnohodnotných zúčastněných stran. Prodloužení mandátu agentury ENISA považuje za způsob, jak na evropské úrovni povzbudit odborné a sladěné řízení bezpečnostních opatření pro informační systémy.

11. Celkové hodnocení návrhu je kladné. V několika bodech je však navrhované nařízení nejasné nebo neúplné, což z hlediska ochrany údajů vyvolává obavy. Tyto otázky budou vysvětleny a projednány v následující kapitole tohoto stanoviska.

II. PŘIPOMÍNKY A DOPORUČENÍ

Rozšířené úkoly, které bude agentura ENISA plnit, nejsou dostatečně jasné

12. Rozšířené úkoly agentury, které se týkají účasti donucovacích orgánů a orgánů ochrany údajů, jsou v článku 3 návrhu formulovány velice obecně. Důvodová zpráva je v tomto ohledu jasnější. Uvádí, že agentura ENISA spolupracuje s donucovacími orgány v oblasti počítačové trestné činnosti a plní neoperativní úkoly v boji s počítačovou trestnou činností. Tyto úkoly však nebyly do článku 3 začleněny nebo v něm byly zmíněny jen velmi obecně.

13. Aby se předešlo jakékoli právní nejistotě, mělo by být navrhované nařízení ve věci úkolů agentury ENISA jasné a jednoznačné. Jak již bylo řečeno, bezpečnost zpracování údajů je zásadním prvkem ochrany údajů. Agentura ENISA bude v této oblasti hrát stále důležitější úlohu. Občanům, orgánům a institucím by mělo být jasné, do jakých druhů činnosti by se agentura ENISA mohla zapojit. Tento aspekt by byl ještě důležitější v případě, že by rozšířené úkoly agentury ENISA zahrnovaly zpracování osobních údajů (viz body 17–20 níže).

14. Ustanovení čl. 3 odst. 1 písm. k) návrhu uvádí, že agentura plní veškeré další úkoly, které jí svěří jiný legislativní akt Unie. Evropský inspektor ochrany údajů má z této otevřené formulace obavy, neboť vytváří možnou mezeru, která by mohla ovlivnit důslednost právního nástroje a mohla by vést k „plíživému rozšiřování funkcí“ agentury.

15. Jeden z úkolů, které uvádí čl. 3 odst. 1 písm. k) návrhu, je obsažen ve směrnici 2002/58/ES⁽¹⁾. Ta stanoví, že Komise

je povinna konzultovat s agenturou veškerá technická prováděcí opatření vztahující se k oznámením v oblasti narušení údajů. Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje, aby byla tato činnost agentury popsána podrobněji a aby byla současně omezena na oblasti bezpečnosti. Vzhledem k možnému vlivu, který by agentura ENISA mohla mít na vývoj politiky v této oblasti, měla by mít tato činnost v navrhovaném nařízení jasnější a výraznější postavení.

16. Evropský inspektor ochrany údajů dále doporučuje začlenit do 21. bodu odůvodnění odkaz na směrnici 1999/5/ES⁽²⁾ s ohledem na konkrétní úkol agentury ENISA uvedený v čl. 3 odst. 1 písm. c) tohoto návrhu, podle něhož má být nápomocna členským státům a evropským institucím a orgánům v jejich úsilí zaměřeném na sběr, analýzu a šíření údajů o bezpečnosti sítí a informací. To by mělo být zdrojem pro propagační činnost agentury ENISA ve prospěch osvědčených postupů a technik v oblasti bezpečnosti sítí a informací (Network Information Security, NIS), protože budou lépe doloženy případné konstruktivní vztahy mezi agenturou a normalizačními orgány.

Je třeba vyjasnit, zda bude agentura zpracovávat osobní údaje

17. Návrh neupřesňuje, zda by úkoly přidělené agentuře mohly zahrnovat zpracování osobních údajů. Návrh tedy neobsahuje konkrétní právní základ pro zpracování osobních údajů ve smyslu článku 5 nařízení (ES) č. 45/2001.

18. Některé z úkolů přidělených agentuře by však zpracování osobních údajů zahrnovat mohly (alespoň do jisté míry). Například není vyloučeno, že by analýza bezpečnostních událostí a narušení údajů nebo plnění neoperativních funkcí v boji proti počítačové trestné činnosti mohly zahrnovat sběr a analýzu osobních údajů.

19. Devátý bod odůvodnění návrhu zmiňuje ustanovení obsažená ve směrnici 2002/21/ES⁽³⁾, která stanoví, že vnitrostátní regulační orgány případně zašlou agentuře oznámení, dojde-li k narušení bezpečnosti. Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje, aby návrh podrobněji uváděl, jaká oznámení mají být agentuře ENISA zasílána a jak by na ně agentura ENISA měla odpovídat. Stejně tak by se měl návrh zabývat důsledky zpracování osobních údajů, které by mohly vzejít z analýzy těchto případných oznámení.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/5/ES ze dne 9. března 1999 o rádiových zařízeních a telekomunikačních koncových zařízeních a vzájemném uznávání jejich shody, Úř. věst. L 91, 7.4. 1999, s. 10, a zejména čl. 3 odst. 3 písm. c) uvedené směrnice.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice, Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 33).

20. Evropský inspektor ochrany údajů vyzývá zákonodárce, aby vyjasnil, zda budou činnosti agentury ENISA uvedené ve výčtu v článku 3 zahrnovat zpracování osobních údajů, a pokud ano, které činnosti to budou.

Měly by být stanoveny vnitřní bezpečnostní předpisy agentury ENISA

21. Ačkoli agentura ENISA hraje v diskusi o bezpečnosti sítí a informací v Evropě důležitou úlohu, návrh téměř nezmiňuje zavedení bezpečnostních opatření pro agenturu samou (souvisejících i nesouvisejících se zpracováním osobních údajů).
22. Evropský inspektor ochrany údajů je toho názoru, že agentura bude mít ještě lepší možnost prosazovat osvědčené postupy týkající se bezpečnosti zpracování údajů, pokud bude taková bezpečnostní opatření sama ve své vnitřní činnosti uplatňovat. Napomůže to tomu, aby byla agentura uznávána nejen jako centrum odborných znalostí, ale i jako referenční místo při praktickém provádění nejlepších dostupných technik v oblasti bezpečnosti. Snaha o vynikající výsledky v zavádění bezpečnostních postupů by tedy měla být zakotvena v nařízení, které upravuje pracovní postupy agentury. Evropský inspektor ochrany údajů proto navrhuje doplnit do návrhu ustanovení v tomto smyslu, například požadavek, aby agentura uplatňovala nejlepší dostupné techniky, což znamená nejúčinnější a nejmodernější bezpečnostní postupy a jejich pracovní metody.
23. Tento přístup agentury umožní poskytovat poradenství ve věci praktické vhodnosti konkrétních technik pro zajišťování požadovaných bezpečnostních opatření. Kromě toho by provádění těchto nejlepších dostupných technik mělo upřednostňovat ty techniky, které umožňují zajišťovat bezpečnost a současně co nejvíce minimalizují dopad na soukromí. Zvoleny by měly být techniky, které jsou více v souladu s koncepcí nazvanou „ochrana soukromí coby aspekt návrhu“.
24. I při méně ambiciózním přístupu evropský inspektor ochrany údajů doporučuje, aby nařízení obsahovalo alespoň tyto požadavky: i) vytvoření vnitřní bezpečnostní politiky po komplexním hodnocení rizik a zohlednění mezinárodních norem a osvědčených postupů v členských státech; ii) jmenování pracovníka pověřeného bezpečností, který by odpovídal za provádění politiky s přiměřenými zdroji a pravomocí; iii) schválení této politiky po pečlivém prošetření zbytkového rizika a kontrolních opatření navržených správní radou; a iv) periodický přezkum politiky s jasným vyhlášením zvoleného časového rámce periodicity a cílů přezkumu.

Měly by být lépe definovány cesty spolupráce s orgány ochrany údajů (včetně evropského inspektora ochrany údajů) a pracovní skupinou zřízenou podle článku 29

25. Jak již bylo řečeno, evropský inspektor ochrany údajů vítá prodloužení mandátu agentury a je přesvědčen, že orgány

ochrany údajů by mohly mít z existence agentury velký prospěch (a stejně tak agentura z odborných znalostí těchto orgánů). Vzhledem k přirozenému a logickému sblížení bezpečnosti a ochrany údajů jsou agentura a orgány ochrany údajů skutečně vyzývány k úzké spolupráci.

26. Ve 24. a 25. bodu odůvodnění je obsažen odkaz na navrhovanou směrnici EU o počítačové trestné činnosti a je uvedeno, že agentura by se měla spojit s donucovacími orgány a orgány ochrany údajů ve věci aspektů boje proti počítačové trestné činnosti v oblasti bezpečnosti informací⁽¹⁾.

27. Návrh by měl také určit konkrétní cesty a mechanismy spolupráce, které budou i) zajišťovat *soulad* činností agentury s činností orgánů ochrany údajů a ii) umožňovat *úzkou spolupráci* mezi agenturou a orgány ochrany údajů.

28. Pokud jde o *soulad*, 27. bod odůvodnění zmiňuje skutečnost, že úkoly agentury by se neměly dostávat do střetu s orgány ochrany údajů členských států. Evropský inspektor ochrany údajů tuto zmínku vítá, konstatuje však, že není nijak zmíněn ani evropský inspektor ochrany údajů, ani pracovní skupina zřízená podle článku 29. Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje zákonodárci, aby do návrhu začlenil podobné ustanovení o zákazu střetu činnosti i ve vztahu k těmto dvěma subjektům. Takové ustanovení vytvoří jasnější pracovní prostředí pro všechny strany a mělo by stanovit rámec pro cesty a mechanismy spolupráce, které agentura umožní poskytovat součinnost jednotlivým orgánům ochrany údajů a pracovní skupině zřízené podle článku 29.

29. V souladu s tím, pokud jde o *úzkou spolupráci*, evropský inspektor ochrany údajů vítá zařazení zástupců orgánů ochrany údajů do stále skupiny zúčastněných stran, která bude agentura poskytovat poradenství při vykonávání jejich činností. Doporučuje, aby bylo výslovně zmíněno, že tyto zástupce vnitrostátních orgánů ochrany údajů by měla jmenovat agentura na návrh pracovní skupiny zřízené podle článku 29. Rovněž by bylo dobré, kdyby bylo začleněno ustanovení zajišťující účast evropského inspektora ochrany údajů samotného na zasedáních, kdy mají být projednávány otázky významné pro spolupráci s evropským inspektorem ochrany údajů. Kromě toho evropský inspektor ochrany údajů doporučuje, aby agentura (na doporučení stále skupiny zúčastněných stran a se souhlasem správní rady) zřizovala pracovní skupiny *ad hoc* pro různá témata, u nichž se překrývají oblasti ochrany údajů a bezpečnosti, a tuto úzkou spolupráci tak zastřešovala.

⁽¹⁾ Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o útocích proti informačním systémům a zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2005/222/SVV, KOM(2010) 517 v konečném znění.

30. A konečně, aby se předešlo jakémukoli možnému nedorozumění, evropský inspektor ochrany údajů doporučuje používat výraz „orgány ochrany údajů“ namísto výrazu „orgány na ochranu soukromí“ a vysvětlit definici těchto orgánů odkazem na článek 28 směrnice 95/46/ES a definici evropského inspektora ochrany údajů podle kapitoly V nařízení (ES) č. 45/2001.

Není jasné, kteří příjemci mohou požadovat od agentury ENISA pomoc

31. Evropský inspektor ochrany údajů poukazuje na rozpor v navrhovaném nařízení ohledně toho, kdo může od agentury ENISA požadovat pomoc. Ze 7., 15., 16., 18. a 36. bodu odůvodnění návrhu vyplývá, že agentura ENISA je schopna poskytovat pomoc orgánům členských států a Unii jako celku. Avšak čl. 2 odst. 1 uvádí pouze Komisi a členské státy, zatímco článek 14 omezuje možnost podávat žádosti o pomoc na: i) Evropský parlament; ii) Radu; iii) Komisi a iv) jakýkoli příslušný subjekt určený členským státem a vynechává některé orgány, instituce, agentury a úřady Unie.

32. Článek 3 návrhu je konkrétnější a předpokládá různé druhy pomoci v závislosti na druhu příjemce: i) sběr a analýza údajů o bezpečnosti sítí (v případě členských států a evropských orgánů a institucí); ii) analýza stavu bezpečnosti sítí a informací v Evropě (v případě členských států a evropských orgánů); iii) podpora využívání řízení rizik a osvědčených postupů pro bezpečnost (v celé Unii a v členských státech), iv) rozvoj detekce bezpečnosti sítí a informací (v evropských orgánech a institucích) a v) spolupráce při dialogu a spolupráci se třetími zeměmi (v případě Unie).

33. Evropský inspektor ochrany údajů vyzývá zákonodárce k nápravě tohoto rozporu a sladění výše uvedených ustanovení. V tomto ohledu evropský inspektor ochrany údajů doporučuje, aby byl článek 14 pozměněn tak, aby skutečně zahrnoval všechny orgány, instituce, úřady a agentury Unie a aby bylo jasné, jaký druh pomoci mohou různé subjekty v rámci Unie požadovat (v případě, že zákonodárce toto rozlišení bude předpokládat). Stejně tak se doporučuje, aby určité veřejné a soukromé subjekty mohly agenturu požádat o pomoc, pokud bude požadovaná podpora z evropského hlediska vykazovat jasný potenciál a bude sladěna s cíli agentury.

Funkce správní rady

34. Důvodová zpráva stanoví zvýšené pravomoci správní rady, pokud jde o její úlohu dohledu. Evropský inspektor ochrany údajů tuto zvýšenou úlohu vítá a doporučuje, aby bylo do funkcí správní rady začleněno několik aspektů týkajících se ochrany údajů. Kromě toho evropský inspektor ochrany údajů doporučuje, aby nařízení jednoznačně určovalo, kdo je oprávněn: i) stanovovat opatření, na jejichž základě bude agentura uplatňovat nařízení (ES)

č. 45/2001, včetně opatření týkajících se jmenování inspektora ochrany údajů, ii) schvalovat bezpečnostní politiku a následné pravidelné přezkumy a iii) stanovovat protokol spolupráce s orgány ochrany údajů a donucovacími orgány.

Použitelnost nařízení (ES) č. 45/2001

35. Ačkoli to nařízení (ES) č. 45/2001 již požaduje, navrhuje evropský inspektor ochrany údajů zařadit do článku 27 jmenování inspektora ochrany údajů, protože tento krok má zásadní význam a měl by být doprovázen okamžitým stanovením prováděcích předpisů týkajících se rozsahu pravomocí a úkolů, které mají být inspektorovi ochrany údajů svěřeny podle čl. 24 odst. 8 nařízení (ES) č. 45/2001. Konkrétněji řečeno, článek 27 by mohl znít takto:

1) Informace zpracovávané agenturou v souladu s tímto nařízením podléhají nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů.

2) Správní rada stanoví opatření pro použití nařízení (ES) č. 45/2001 agenturou, včetně opatření týkajících se inspektora ochrany údajů agentury.

36. V případě, že bude pro zpracování osobních údajů vyžadován konkrétní právní základ, jak bylo zmíněno v bodech 17–20 výše, měl by článek stanovit i upřesnění nezbytných a přiměřených ochranných opatření, omezení a podmínek, za nichž by takové zpracování probíhalo.

III. ZÁVĚRY

37. Celkové hodnocení návrhu je kladné a evropský inspektor ochrany údajů vítá prodloužení mandátu agentury a rozšíření jejích úkolů formou začlenění orgánů ochrany údajů a donucovacích orgánů jako plnohodnotných zúčastněných stran. Evropský inspektor ochrany údajů se domnívá, že pokračování činnosti agentury povzbudí na evropské úrovni odborné a sladěné řízení bezpečnostních opatření pro informační systémy.

38. Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje, aby s cílem předejít jakékoli právní nejistotě byl návrh vyjasněn ve věci rozšíření úkolů agentury, zejména pak úkolů týkajících se zapojení donucovacích orgánů a orgánů ochrany údajů. Evropský inspektor ochrany údajů rovněž upozorňuje na možnou mezeru vytvořenou tím, že bylo do návrhu zařazeno ustanovení, které umožňuje doplnění nových úkolů agentury jakýmkoli jiným legislativním aktem Unie bez dalších omezení.

39. Evropský inspektor ochrany údajů vyzývá zákonodárce, aby vyjasnil, zda budou činnosti agentury ENISA zahrnovat zpracování osobních údajů, a pokud ano, které činnosti to budou.
40. Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje začlenit ustanovení o vypracování bezpečnostní politiky pro agenturu samou s cílem posílit úlohu agentury jako subjektu umožňujícího dosahování vynikajících výsledků v oblasti bezpečnostních postupů a jako subjektu prosazujícího zásadu ochrany soukromí coby aspektu návrhu začleňováním použití nejlepších dostupných technik v oblasti bezpečnosti, pokud jde o práva na ochranu osobních údajů.
41. S cílem zajistit soulad a úzkou spolupráci by měly být lépe definovány cesty spolupráce s orgány ochrany údajů včetně evropského inspektora ochrany údajů a pracovní skupiny zřízené podle článku 29.
42. Evropský inspektor ochrany údajů vyzývá zákonodárce, aby vyřešil určité rozpory, pokud jde o omezení vyjádřená

v článku 14 ve věci oprávnění žádat o pomoc agentury. Konkrétně evropský inspektor ochrany údajů doporučuje, aby byla tato omezení odstraněna a aby měly všechny orgány, instituce, agentury a úřady Unie oprávnění požadovat od agentury pomoc.

43. A konečně evropský inspektor ochrany údajů doporučuje, aby rozšířené pravomoci správní rady zahrnovaly určité konkrétní aspekty, které by mohly zvýšit jistotu ohledně toho, že agentura bude dodržovat správné postupy ve věci bezpečnosti a ochrany údajů. Mimo jiné se navrhuje začlenit jmenování inspektora ochrany údajů a schvalování opatření určených ke správnému používání nařízení (ES) č. 45/2001.

V Bruselu dne 20. prosince 2010.

Giovanni BUTTARELLI
Zástupce evropského inspektora ochrany údajů

II

(Sdělení)

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

Bez námitek k navrhovanému spojení

(Případ COMP/M.6076 – Orangina Schweppes/Européenne d'Embouteillage)

(Text s významem pro EHP)

(2011/C 101/05)

Dne 22. března 2011 se Komise rozhodla nevznášet proti výše uvedenému oznámenému spojení námitky a prohlásit jej za slučitelné se společným trhem. Základem tohoto rozhodnutí je ustanovení čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 139/2004. Úplné znění rozhodnutí je k dispozici pouze v francouzštině a bude zveřejněno poté, co z něj budou odstraněny případné skutečnosti, jež mají povahu obchodního tajemství. Znění tohoto rozhodnutí bude k dispozici:

- v oddílu týkajícím se spojení podniků na internetových stránkách Komise věnovaných hospodářské soutěži (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Tato internetová stránka umožňuje vyhledávat jednotlivá rozhodnutí o spojení podniků, a to podle společnosti, čísla případu, data a indexu hospodářského odvětví,
 - v elektronické podobě na internetových stránkách EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) pod číslem 32011M6076. Stránky EUR-Lex umožňují přístup k evropskému právu po internetu.
-

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

Směnné kurzy vůči euru ⁽¹⁾

31. března 2011

(2011/C 101/06)

1 euro =

měna	směnný kurz	měna	směnný kurz
USD americký dolar	1,4207	AUD australský dolar	1,3736
JPY japonský jen	117,61	CAD kanadský dolar	1,3785
DKK dánská koruna	7,4567	HKD hongkongský dolar	11,0559
GBP britská libra	0,88370	NZD novozélandský dolar	1,8598
SEK švédská koruna	8,9329	SGD singapurský dolar	1,7902
CHF švýcarský frank	1,3005	KRW jihokorejský won	1 554,51
ISK islandská koruna		ZAR jihoafrický rand	9,6507
NOK norská koruna	7,8330	CNY čínský juan	9,3036
BGN bulharský lev	1,9558	HRK chorvatská kuna	7,3778
CZK česká koruna	24,543	IDR indonéská rupie	12 366,75
HUF maďarský forint	265,72	MYR malajsijský ringgit	4,2983
LTL litevský litas	3,4528	PHP filipínské peso	61,559
LVL lotyšský latas	0,7095	RUB ruský rubl	40,2850
PLN polský zlotý	4,0106	THB thajský baht	42,976
RON rumunský lei	4,1221	BRL brazilský real	2,3058
TRY turecká lira	2,1947	MXN mexické peso	16,9276
		INR indická rupie	63,3450

⁽¹⁾ Zdroj: referenční směnné kurzy jsou publikovány ECB.

ÚČETNÍ DVŮR

Zvláštní zpráva č. 1/2011 „Pomohl převod pravomocí v oblasti řízení vnější pomoci z ústředí Komise na její delegace zlepšit poskytování pomoci?“

(2011/C 101/07)

Evropský účetní dvůr Vás tímto informuje o vydání zvláštní zprávy č. 1/2011 „Pomohl převod pravomocí v oblasti řízení vnější pomoci z ústředí Komise na její delegace zlepšit poskytování pomoci?“.

Zpráva je k dispozici k nahlédnutí či stažení na internetové stránce Účetního dvora <http://www.eca.europa.eu>

Výtisk zprávy lze získat zdarma po zaslání žádosti Účetnímu dvoru na adresu:

Evropský účetní dvůr
oddělení komunikace a zpráv
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxembourg
LUXEMBOURG

Tel. +352 4398-1

E-mail: euraud@eca.europa.eu

nebo vyplněním elektronické objednávky přes EU Bookshop.

INFORMACE ČLENSKÝCH STÁTŮ

Vnitrostátní belgický postup pro přidělení omezených leteckých přepravních práv

(2011/C 101/08)

Podle článku 6 nařízení (ES) č. 847/2004 o sjednávání a provádění dohod mezi členskými státy a třetími zeměmi o leteckých službách Evropská komise zveřejňuje následující vnitrostátní postup pro rozdělení leteckých provozních práv mezi příslušné letecké dopravce Společenství, pokud jsou omezeni dohodami o leteckých službách se třetími zeměmi.

BELGICKÉ KRÁLOVSTVÍ

FEDERÁLNÍ VEŘEJNÁ SPRÁVA PRO MOBILITU A DOPRAVU

LETECKÁ DOPRAVA

Královský výnos o jmenování leteckých přepraveců Společenství a o přidělení přepravních práv pro poskytování pravidelných leteckých služeb mezi Belgií a třetími zeměmi

ALBERT II., král Belgičanů,

Zdraví všechny, současníky i ty, kteří přijdou po nás.

S ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 847/2004 ze dne 29. dubna 2004 o sjednávání a provádění dohod mezi členskými státy a třetími zeměmi o leteckých službách,

s ohledem na zákon ze dne 27. června 1937, kterým se mění zákon ze dne 16. listopadu 1919 o právní úpravě letové navigace, zejména na čl. 5 odst. 2 vložený zákonem ze dne 2. ledna 2001,

s ohledem na zákon ze dne 3. května 1999 o pravidelných leteckých dopravních,

s ohledem na účast vlád regionů při vypracovávání tohoto výnosu,

s ohledem na stanovisko Státní rady č. 47 574/4 vydané dne 6. ledna 2010 na základě čl. 84 odst. 1 prvního pododstavce první odrážky zákonů o Státní radě uvedených v soulad dne 12. ledna 1973,

na návrh belgického předsedy vlády a státního tajemníka pro mobilitu,

JSEM ROZHODL TAKTO:

Článek 1

Tímto výnosem se stanoví pravidla pro jmenování leteckých dopravců Společenství a pro přidělení přepravních práv pro poskytování pravidelných leteckých služeb mezi Belgií a třetími zeměmi.

Článek 2

Pro účely tohoto výnosu se rozumí:

- 1) „leteckým dopravcem Společenství“ letecký dopravce, jenž je držitelem platné provozní licence vydané v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 ze dne 24. září 2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství;

- 2) „přepravním právem“ právo leteckého dopravce za úplatu přepravovat kombinovaně či samostatně cestující, náklad a/nebo poštu na stanovené letecké trase;
- 3) „generálním ředitelem“ generální ředitel generálního ředitelství pro leteckou dopravu;
- 4) „generálním ředitelstvím pro leteckou dopravu“ ředitelství, jež je příslušné pro leteckou dopravu ve Federální veřejné správě pro mobilitu a dopravu;
- 5) „pravidelnými leteckými službami“ řada letů přístupných veřejnosti a určených k zajištění kombinované či samostatné přepravy cestujících, pošty a/nebo nákladu za úplatu. Tato řada letů je provozována:
 - a) podle zveřejněného letového řádu, nebo
 - b) s tak pravidelnými lety, že tvoří zřejmou systematickou řadu;
- 6) „dvoustrannou dohodou o leteckých službách“ dohoda o leteckých službách uzavřená mezi Belgií a třetí zemí, jakož i jakákoli jiná dohoda o leteckých službách mezi Evropskou unií a třetí zemí;
- 7) „jmenováním“ výsada udělená leteckému dopravci poskytovat pravidelné letecké služby v rámci dvoustranné dohody o leteckých službách. Toto jmenování může být na základě ustanovení příslušné dvoustranné dohody o leteckých službách přiděleno jednomu leteckému dopravci nebo více leteckým dopravcům;
- 8) „přístupností“ možnost být na základě dvoustranné dohody o leteckých službách jmenován a/nebo provozovat požadovaný počet letů na určené trase;
- 9) „ministrem“ ministr, v jehož příslušnosti je letecká doprava;
- 10) „sezónou IATA“ letní nebo zimní sezóna podle definice Mezinárodního sdružení leteckých dopravců (IATA).

Článek 3

Tento výnos spolu s rozpisem dvoustranných sjednání dohod o leteckých službách mezi Belgií a třetími zeměmi jsou zveřejněny na internetových stránkách Federální veřejné správy pro mobilitu a dopravu. Další informace o dohodách o leteckých službách, přepravních právech a jmenování můžete získat na generálním ředitelství pro leteckou dopravu.

Článek 4

1. Podle právních předpisů Společenství může být jmenován pouze jeden letecký dopravce ze Společenství, který je usazen v Belgii, jemuž se přidělí přepravní práva.

Za tímto účelem doporučeným dopisem zašle generálnímu řediteli žádost v jednom z národních jazyků nebo v jazyce anglickém.

K žádosti se přiloží doklady obsahující:

- 1) provozní licenci, osvědčení leteckého dopravce, pokud tyto doklady nebyly vydány Belgií;
- 2) osvědčení o pojištění;
- 3) doklady prokazující, že letecký dopravce ze Společenství je v Belgii usazen v souladu s právními předpisy Společenství;
- 4) doklady prokazující provozní a finanční způsobilost v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 ze dne 24. září 2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství;
- 5) níže uvedené informace o plánovaných pravidelných leteckých službách:
 - a) plánované letecké spojení (trasa, týdenní počet letů, letový řád, mezipřistání, sezónní povaha či nikoli);
 - b) druh dopravy (náklad, cestující, pošta);

- c) přeprava cestujících (odhady provozu, rozdělení zákazníků, skutečná hlavní místa odletů a příletů);
 - d) druh letadla, jeho uspořádání v různých třídách a jeho kapacita;
 - e) žadatelem o příslušné letecké spojení sdělené plánované datum zahájení provozu, jeho předpokládané trvání a informace o případném předchozím provozování;
 - f) informace o velikosti trhu a zejména o kapacitě, která již případně byla nabídnuta pro toto letecké spojení či kterou lze v dohledné době očekávat;
 - g) způsob provozování navržených letů;
 - i) využití letadel zapsaných na osvědčení leteckého dopravce žadatele,
 - ii) případná dohoda o sdílení kódů s jiným leteckým dopravcem (ze Společenství nebo mimo něj),
 - iii) pronájem letadla nebo kapacity letadla,
 - iv) další forma spolupráce s jedním či více jinými leteckými dopravci;
 - h) způsob, jakým budou lety nabízeny veřejnosti a uváděny na trh (navržené sazby, dostupnost služeb, způsoby distribuce);
 - i) kategorie emisí hluku a další environmentální vlastnosti letadel, jejichž využití se předpokládá;
- 6) žadatel případně za výjimečných okolností dá k dispozici nezbytnou kapacitu k uspokojení potřeb Belgie jak na vnitrostátní, tak mezinárodní úrovni.

2. Odchylně od odst. 1 třetího pododstavce k žádosti leteckého dopravce ze Společenství, který již poté, co tento výnos vstoupil v platnost, předložil doklady obsahující všechny údaje uvedené v odst. 1 třetím pododstavci bodech 1 až 4, se přiloží pouze doklady uvedené v odst. 1 třetím pododstavci bodě 5 a případně změny dokladů podle odst. 1 třetího pododstavce bodů 1 až 4.

Článek 5

Generální ředitel zohlední pouze žádosti, které odpovídají článku 4, a ty se zveřejní na internetových stránkách Federální veřejné správy pro mobilitu a dopravu.

Generální ředitel může při posuzování žádosti kdykoli:

- 1) požadovat doplňující údaje o leteckém dopravci ze Společenství a/nebo
- 2) provést slyšení, na které pozve všechny žadatele.

Článek 6

Ministr automaticky přidělí všem leteckým dopravcům ze Společenství jmenování a/nebo požadovaná přepravní práva, pokud dvoustranná dohoda o leteckých službách mezi Belgií a příslušnou třetí zemí neomezuje:

- 1) počet leteckých dopravců ze Společenství, kteří mohou být jmenováni;
- 2) počet letů, které mohou být provozovány na stanovených trasách.

Toto přidělení se mu oznámí.

Článek 7

V případech, kdy dvoustranné dohody o leteckých službách omezují:

- 1) počet leteckých dopravců ze Společenství, kteří mohou být jmenováni nebo
- 2) počet letů, které mohou být provozovány na stanovených trasách.

Žádost je nejprve posouzena vzhledem k dostupnosti jmenování a/nebo požadovaným přepravním plánům.

Článek 8

Je-li už z důvodu nedostupnosti žadateli znemožněno na příslušných trasách poskytovat pravidelné letecké služby, je mu tato skutečnost oznámena doporučeným dopisem ve lhůtě patnácti pracovních dnů ode dne doručení jeho žádosti. Toto oznámení se rovněž zveřejní na internetových stránkách Federální veřejné správy pro mobilitu a dopravu.

Může-li ještě žadatel na základě dostačující dostupnosti poskytovat na příslušných trasách pravidelné letecké služby, generální ředitel tuto skutečnost oznámí ve lhůtě patnácti pracovních dnů, a to písemně, a zveřejní ji na internetových stránkách Federální veřejné správy pro mobilitu a dopravu.

Letečtí dopravci ze Společenství usazení v Belgii jsou písemně informováni o tom, že ode dne oznámení podle pododstavce 2 mají patnáct pracovních dnů na to, aby vyjádřili zájem ucházet se o jmenování a/nebo přidělení přepravních práv.

Konkurenční žádosti se zveřejní na internetových stránkách Federální veřejné správy pro mobilitu a dopravu.

Článek 9

Nejsou-li konkurenční žádosti nebo je-li možné uspokojit všechny žádosti, ministr žádost nebo žádosti přijme, oznámí své rozhodnutí doporučeným dopisem ve lhůtě patnácti pracovních dnů, načež je rozhodnutí zveřejněno na internetových stránkách Federální veřejné správy pro mobilitu a dopravu.

Článek 10

Pokud o přidělení jmenování nebo přepravních práv pro stanovenou trasu projeví zájem více leteckých dopravců ze Společenství a pokud nebude možné uspokojit všechny žádosti, posoudí konkurenční žádosti na základě všech náležitostí podle článku 4 generální ředitel.

Generální ředitel konkurenčním žadatelům ve lhůtě třiceti pracovních dnů doporučeným dopisem zašle návrh rozhodnutí o přidělení přepravních práv a/nebo jmenování. Datum zaslání tohoto návrhu rozhodnutí je zveřejněno na internetových stránkách Federální veřejné správy pro mobilitu a dopravu.

Letečtí dopravci ze Společenství, kteří podali žádost, mohou ve lhůtě deseti pracovních dnů ode dne zaslání návrhu rozhodnutí zaslat doporučeným dopisem generálnímu řediteli své připomínky:

- 1) jsou-li připomínky zaslány, ve lhůtě patnácti pracovních dnů ode dne doručení těchto připomínek ministr s konečnou platností rozhodne o přidělení přepravních práv a/nebo jmenování. Rozhodnutí je žadatelům oznámeno doporučeným dopisem a zveřejněno na internetových stránkách Federální veřejné správy pro mobilitu a dopravu;
- 2) není-li zaslána žádná připomínka, stane se z návrhu rozhodnutí ministrovu konečné rozhodnutí o přidělení přepravních práv a/nebo jmenování. Rozhodnutí je žadateli (žadatelům) oznámeno doporučeným dopisem a zveřejněno na internetových stránkách Federální veřejné správy pro mobilitu a dopravu.

Článek 11

Posuzování žádostí uvedených v tomto výnosu je transparentní a nediskriminační.

V každém rozhodnutí nebo návrhu rozhodnutí o přidělení přepravních práv a/nebo jmenování se bez ohledu na přednostní pořadí nebo význam zohledňují:

- 1) náležitosti podle článku 4 sdělené leteckým dopravcem ze Společenství;
- 2) poskytnuté záruky na dlouhodobost poskytované služby a její začlenění do celistvého obchodního plánu;

- 3) optimální využití omezených přepravních práv;
- 4) přednost činností, které uskuteční letecký dopravce ze Společenství svými letadly (v jeho vlastnictví nebo pronajatými) oproti činnostem, při kterých letecký dopravce ze Společenství pouze prostřednictvím dohod o sdílení kódů uvádí na trh lety provozované jiným leteckým dopravcem;
- 5) zájem všech kategorií uživatelů;
- 6) usnadněný přístup na nové trasy, trhy, oblasti, ať už prostřednictvím nových spojení, nebo odlety či přílety na různá belgická letiště;
- 7) přispění k nabídce uspokojivé úrovně hospodářské soutěže;
- 8) případný dopad poskytování služby na vytváření přímých či nepřímých pracovních míst v odvětví letecké dopravy;
- 9) doplňkově délka doby, po kterou letecký dopravce ze Společenství aktivně a opakovaně projevoval vůli obdržet přepravní práva, jež jsou předmětem jeho žádosti.

Ministr stanoví kritéria, jež jsou výše uvedena ve výčtu s cílem zaručit jejich objektivitu a průhlednost.

Článek 12

Letecký dopravce ze Společenství, který obdrží jmenování a/nebo přepravní práva v rámci dvoustranné dohody o leteckých službách mezi Belgií a třetí zemí má povinnost:

- 1) zahájit poskytování příslušných leteckých služeb nejpozději na konci sezóny IATA, jež následuje po sezóně, kdy bylo oznámeno rozhodnutí o jmenování a/nebo přidělení přepravních práv;
- 2) poskytovat příslušné letecké služby v souladu s náležitostmi uvedenými v článku 4. Mezi počátečním návrhem a samotným poskytováním služeb nesmějí být tak velké rozdíly, které by při prvním přidělení mohly vést ke zvolení jiného leteckého dopravce;
- 3) splnit případné podmínky generálního ředitele, rozhodnutí a povolení úřadů pro letectví v zemích, jež nejsou členy Společenství a jichž se poskytování leteckých služeb dotýká, jakož i všechna mezinárodní pravidla v této oblasti;
- 4) neprodleně generálnímu řediteli sdělit ukončení či přerušování poskytování příslušných leteckých služeb. Trvá-li toto přerušování více než dvě sezóny, rozhodnutí o přidělení přepravních práv a/nebo jmenování se na konci této druhé sezóny z úřední moci odvolá, pokud ovšem letecký dopravce ze Společenství neprokáže zásah vyšší moci.

Generální ředitelství pro leteckou dopravu kontroluje dodržování povinností uvedených v prvním pododstavci.

Článek 13

Využívání jmenování a/nebo přidělení přepravních práv je nepřenosné. Doba jeho trvání není omezena, pokud nedošlo k odvolání rozhodnutí.

Článek 14

Pokud letecký dopravce nedodrží povinnosti uvedené v čl. 12 odst. 1 nebo pokud vážně ohrozí leteckou bezpečnost, může ministr rozhodnutí o jmenování a/nebo přidělení přepravních práv odložit nebo odvolat.

Článek 15

1. Každý letecký dopravce ze Společenství usazený v Belgii má v souladu s právními předpisy Společenství právo napadnout využívání přepravních práv jiným leteckým dopravcem na určité trase a navrhnout svou kandidaturu s tím, že jich bude využívat lépe.

Za tímto účelem předá generálnímu řediteli doklady obsahující všechny náležitosti, které může konzultovat letecký dopravce, jehož využívání přepravních práv bylo napadeno.

Napadnout využívání přepravních práv nicméně lze teprve po dvou letech poskytování služby po prvním přidělení.

2. V takovém případě ministr na základě dokladů a případných ústních jednání znovu posoudí první přidělení, jakož i využívání přepravních práv, na které se vztahuje zmíněné přidělení, a rozhodne:

- 1) o tom, že tato nabídka nebude brána v potaz;
- 2) nebo o tom, že se zahájí nové přidělovací řízení.

Pokud však letecký dopravce ze Společenství využívá svá přepravní práva pouze formou spolupráce s jiným leteckým dopravcem, aniž by využíval svá vlastní letadla, ministr znovu bezodkladně posoudí první přidělení, pokud mu konkurenční letecký dopravce zašle formální žádost za účelem poskytování příslušných leteckých služeb s vlastními letadly.

K nabytí účinku případné celkové nebo částečné změny v přidělování přepravních práv a/nebo jmenování dojde nejdříve prvního dne druhé sezóny IATA, jež následuje po sezóně, kdy bylo přijato rozhodnutí.

Článek 16

Letečtí dopravci ze Společenství generálnímu ředitelství pro leteckou dopravu pravidelně dodávají statistiky o poskytování služeb, pro které byli jmenováni, aby bylo možné správně posoudit jejich trhy, spojení a žádosti.

Ministr stanoví míru podrobnosti těchto statistik a četnost, s jakou mají být odevzdávány.

Článek 17

1. Přepravní práva udělená pro určitou trasu před tím, než tento výnos vstoupil v platnost, která již byla omezena nebo k jejichž omezení došlo, mohou být napadena, jak je uvedeno v článku 15.

V takovém případě generální ředitelství pro leteckou dopravu zajistí nalezení řešení, aniž by bylo zahájeno řízení, a to opětovným projednáním omezených přepravních práv, jež byla dohodnuta v dohodě o leteckých službách uzavřené s příslušnou třetí zemí.

2. Postup podle odstavce 1 se použije rovněž v případě jmenování.

Článek 18

Zákon ze dne 3. května 1999 o pravidelných leteckých dopravních se zrušuje.

Článek 19

Tento výnos vstupuje v platnost dva měsíce po jeho zveřejnění v belgickém úředním věstníku *Moniteur belge*.

Článek 20

Ministr belgické vlády, do jehož příslušnosti spadá letecká doprava, je pověřen provedením tohoto výnosu.

V Bruselu dne 18. srpna 2010.

Jménem krále

předseda vlády
Yves LETERME

státní tajemník pro mobilitu
Etienne SCHOUPE

Informace sdělené členskými státy o státních podporách poskytovaných podle nařízení Komise (ES) č. 1628/2006 o použití článků 87 a 88 Smlouvy na vnitrostátní regionální investiční podpory

(Text s významem pro EHP)

(2011/C 101/09)

Podpora č.	XR 194/07
Členský stát	Španělsko
Region	Galicia
Název režimu podpory nebo název podniku, kterému se poskytuje doplněk podpory <i>ad hoc</i>	Ayudas regionales a la inversión en la Comunidad Autónoma de Galicia en aplicación del Reglamento (CE) n° 1628/2006
Právní základ	Proyecto de Decreto por el que se regulan las ayudas regionales a la inversión en la Comunidad Autónoma de Galicia en aplicación del Reglamento (CE) n° 1628/2006
Název opatření	Režim podpory
Předpokládané roční výdaje	100 mil. EUR
Maximální míra podpory	30 % V souladu s článkem 4 nařízení
Datum uskutečnění	1.1.2007
Délka trvání programu	31.12.2013
Hospodářská odvětví	Všechna odvětví způsobilá pro regionální investiční podpory
Název a adresa orgánu poskytujícího podporu	Xunta de Galicia Consellería de Economía y Hacienda Edificio Administrativo San Caetano s/n 15781 Santiago de Compostela ESPAÑA
Internetová adresa, na níž je zveřejněn režim podpory	http://www.econmiaefacenda.org/
Další informace	—

Podpora č.	XR 67/08
Členský stát	Španělsko
Region	—
Název režimu podpory nebo název podniku, kterému se poskytuje doplněk podpory <i>ad hoc</i>	Ayudas derivadas del Plan de Seguridad Minera para la consecución de una minera sostenible en los aspectos de prevención y seguridad minera.
Právní základ	Orden ITC/732/2008, de 13 de marzo, punto Tercero, apartado 5.1. letra b), inversiones regionales (BOE n° 67 de 18.3.2008)

Název opatření	Režim podpory
Předpokládané roční výdaje	1,4 mil. EUR
Celková částka plánované podpory	—
Maximální míra podpory	48 %
	V souladu s článkem 4 nařízení
Datum uskutečnění	19.3.2008
Délka trvání programu	31.12.2013
Hospodářská odvětví	Podpora omezená na určitá odvětví
	NACE: 13, 14
Název a adresa orgánu poskytujícího podporu	Dirección General de Política Energética y Minas Jorge Sanz Oliva Paseo de la Castellana, 160 28071 Madrid ESPAÑA Tel. +34 913497475 E-mail: jcsanz@mytic.es
Internetová adresa, na níž je zveřejněn režim podpory	http://www.mityc.es/seguridadminera
Další informace	—

V

(Oznámení)

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE PROVÁDĚNÍ POLITIKY HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

EVROPSKÁ KOMISE

Předběžné oznámení o spojení podniků**(Věc COMP/M.6144 – Giesecke & Devrient/Wincor Nixdorf International/BEB Industrie-Elektronik)****Věc, která může být posouzena zjednodušeným postupem****(Text s významem pro EHP)**

(2011/C 101/10)

1. Komise dne 23. března 2011 obdržela oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004, ⁽¹⁾ kterým podnik Giesecke & Devrient GmbH („G&D“, Německo) a podnik BEB Industrie-Elektronik AG („BEB“, Švýcarsko), kontrolovaný podnikem Wincor Nixdorf International GmbH („WNI“, Německo), patří do skupiny Wincor Nixdorf Aktiengesellschaft (Německo), získávají ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení ES o spojování převodem aktiv resp. nákupem akcií v nově založené společnosti vytvářející společný podnik společnou kontrolu nad podnikem CI Tech Components AG (Švýcarsko).

2. Předmětem podnikání příslušných podniků je:

- podniku G&D: vývoj, tisk a správa bankovek, dokladů totožnosti, čipových karet, řešení v oblasti systémů karet a v oblasti bezpečnosti výpočetní techniky,
- podniku WNI: řešení v oblasti výpočetní techniky ohledně optimalizace postupů v retailovém bankovníctví a obchodu,
- podniku BEB: přístroje pro rozpoznávání padělků a ověřování pravosti bankovek.

3. Komise po předběžném posouzení zjistila, že by oznamovaná transakce mohla spadat do působnosti nařízení (ES) o spojování. Konečné rozhodnutí v tomto ohledu však zůstává vyhrazeno. V souladu se sdělením Komise o zjednodušeném postupu ohledně některých spojování podle nařízení (ES) o spojování ⁽²⁾ je třeba uvést, že tato věc může být posouzena podle postupu stanoveného sdělením.

4. Komise vyzývá zúčastněné třetí strany, aby jí předložily své případné připomínky k navrhované transakci.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1 („nařízení ES o spojování“).

⁽²⁾ Úř. věst. C 56, 5.3.2005, s. 32 („sdělení o zjednodušeném postupu“).

Připomínky musí být Komisi doručeny nejpozději do deseti dnů po zveřejnění tohoto oznámení. Připomínky lze Komisi zaslat faxem (+32 22964301), e-mailem na adresu COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu či poštou s uvedením čísla jednacího COMP/M.6144 – Giesecke & Devrient/Wincor Nixdorf International/BEB Industrie-Elektronik na adresu Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž Evropské Komise:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Předběžné oznámení o spojení podniků**(Věc COMP/M.6182 – MAN/MAN Camions et Bus/MAN Truck & Bus Belgium)****Věc, která může být posouzena zjednodušeným postupem****(Text s významem pro EHP)****(2011/C 101/11)**

1. Komise dne 21. března 2011 obdržela oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004⁽¹⁾, kterým podnik MAN Truck & Bus AG („MAN Truck & Bus“, Německo), kontrolovaný podnikem MAN SE („MAN“, Německo), získává ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení ES o spojování nákupem akcií výhradní kontrolu nad celými podniky MAN Camions et Bus S.A.S. („MAN Camions et Bus“, Francie) a MAN Truck and Bus N.V./S.A. („MAN Truck and Bus Belgium“, Belgie).

2. Předmětem podnikání příslušných podniků je:

- podniku MAN: vývoj, výroba a prodej nákladních automobilů, autobusů a autokarů, montování podvozků a podlah autobusů, průmyslové a lodní motory, vznětové motory, turbostroje a průmyslové služby,
- podniku MAN Camions et Bus: prodej nákladních automobilů, autobusů a autokarů a poskytování následných služeb, prodej podvozků autokarů a – jako výhradní obchodní zástupce – prodej vznětových motorů do nákladních automobilů a prodej náhradních dílů pro tyto motory,
- podniku MAN Truck & Bus Belgium: prodej nákladních automobilů, autobusů a autokarů a poskytování následných služeb a – jako výhradní obchodní zástupce – prodej vznětových motorů do nákladních automobilů a prodej náhradních dílů pro tyto motory.

3. Komise po předběžném posouzení zjistila, že by oznamovaná transakce mohla spadat do působnosti nařízení (ES) o spojování. Konečné rozhodnutí v tomto ohledu však zůstává vyhrazeno. V souladu se sdělením Komise o zjednodušeném postupu ohledně některých spojování podle nařízení (ES) o spojování⁽²⁾ je třeba uvést, že tato věc může být posouzena podle postupu stanoveného sdělením.

4. Komise vyzývá zúčastněné třetí strany, aby jí předložily své případné připomínky k navrhované transakci.

Připomínky musí být Komisi doručeny nejpozději do deseti dnů po zveřejnění tohoto oznámení. Připomínky lze Komisi zaslat faxem (+32 22964301), e-mailem na adresu COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu či poštou s uvedením čísla jednacího COMP/M.6182 – MAN/MAN Camions et Bus/MAN Truck & Bus Belgium na adresu Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž Evropské Komise:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1 („nařízení ES o spojování“).

⁽²⁾ Úř. věst. C 56, 5.3.2005, s. 32 („sdělení o zjednodušeném postupu“).

JINÉ AKTY

EVROPSKÁ KOMISE

Oznámení určené Ibrahimovi Hassanovi Talimu Al-Asirimu zařazenému na seznam podle článků 2, 3 a 7 nařízení Rady (ES) č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem na základě nařízení Komise (EU) č. 317/2011

(2011/C 101/12)

1. Společný postoj 2002/402/SZBP⁽¹⁾ vyzývá Evropskou unii ke zmrazení prostředků a hospodářských zdrojů Usámy bin Ládina, členů organizace Al-Kajdá, Talibanu a dalších osob, skupin, podniků a subjektů s nimi spojených, které jsou uvedeny na seznamu vypracovaném na základě rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1267(1999) a 1333(2000), který by měl být pravidelně aktualizován výborem OSN zřízeným podle rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1267(1999).

Na seznamu vypracovaném tímto výborem OSN jsou uvedeni:

- síť Al-Kajdá, Taliban a Usáma bin Ládín,
- fyzické nebo právnické osoby, subjekty, orgány a skupiny spojené se sítí Al-Kajdá, Talibanem a Usámou bin Ládinem a dále
- právnické osoby, subjekty a orgány vlastněné nebo spravované těmito s nimi spojenými osobami, subjekty, orgány a skupinami nebo jimi jinak podporované.

Činy nebo jednání, které naznačují, že osoba, skupina, podnik nebo subjekt je „spojen“ se sítí Al-Kajdá, Usámou bin Ládinem nebo Talibanem, zahrnují:

- a) účast na financování, plánování, podpoře, přípravě nebo páchání činů nebo jednání prostřednictvím sítě Al-Kajdá, Talibanu, Usámy bin Ládina nebo jakékoli buňky, příčleněné osoby nebo organizace, odštěpené skupiny nebo skupiny od nich odvozené, ve spojení s nimi, pod jejich jménem, jejich jménem nebo na jejich podporu;
- b) dodávky, prodej nebo převod zbraní a souvisejícího materiálu komukoli z nich;
- c) nábor osob pro kohokoli z nich nebo
- d) jiný způsob podpory činů a jednání kohokoli z nich.

2. Výbor OSN se dne 23. března 2011 rozhodl zařadit na příslušný seznam Ibrahima Hassana Taliho Al-Asiriho. Tato osoba může kdykoli ombudsmanovi OSN předložit žádost s podpůrnou dokumentací, aby bylo rozhodnutí o jeho zařazení na výše uvedený seznam OSN přezkoumáno. Žádost je třeba zaslat na adresu:

United Nations — Office of the Ombudsperson
Room TB-08041D
New York, NY 10017
UNITED STATES OF AMERICA
Tel. +1 2129632671
Fax +1 2129631300 / 3778
E-mail: ombudsperson@un.org

⁽¹⁾ Úř. věst. L 139, 29.5.2002, s. 4.

Další informace viz <http://www.un.org/sc/committees/1267/delisting.shtml>

3. V návaznosti na rozhodnutí OSN uvedené v odstavci 2 přijala Komise nařízení (EU) č. 317/2011 ⁽¹⁾, kterým se mění příloha I nařízení Rady (ES) č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem ⁽²⁾. Touto změnou se podle čl. 7 odst. 1 písm. a) a čl. 7a odst. 1 nařízení (ES) č. 881/2002 zařadí Ibrahim Hassan Tali Al-Asiri do seznamu v příloze I nařízení („příloha I“).

Na osoby a subjekty zařazené do přílohy I se vztahují následující opatření podle nařízení (ES) č. 881/2002:

- 1) zmrazení veškerých prostředků a hospodářských zdrojů, které dotčeným jednotlivcům a subjektům patří nebo které tyto vlastní či mají v držení, a (všeobecný) zákaz zpřístupňovat kterémukoli z dotčených jednotlivců nebo subjektů nebo v jejich prospěch prostředky a hospodářské zdroje, ať přímo či nepřímo (články 2 a 2a) ⁽³⁾, a dále
- 2) zákaz dotčeným osobám a subjektům přímo nebo nepřímo poskytovat, prodávat, dodávat anebo převádět technické poradenství, pomoc nebo výcvik týkající se vojenských činností (článek 3).

4. Článek 7a nařízení (ES) č. 881/2002 ⁽⁴⁾ stanoví, že v případě, že dotčené osoby či subjekty zařazené na seznam předloží připomínky k důvodům tohoto zařazení, bude proveden přezkum příslušného rozhodnutí. Osoby a subjekty, jejichž jména byla přidána do přílohy I nařízení (EU) č. 317/2011, mohou Komisi požádat o objasnění důvodů jejich zařazení na uvedené seznamy. Tuto žádost je třeba zaslat na adresu:

European Commission
'Restrictive measures'
Rue de la Loi/Wetstraat 200
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

5. Dotčené osoby a subjekty se rovněž upozorňují na to, že mohou nařízení (EU) č. 317/2011 napadnout u Tribunálu Evropské unie, a to v souladu s podmínkami stanovenými ve čtvrtém a šestém odstavci článku 263 Smlouvy o fungování Evropské unie.

6. S osobními údaji dotčených osob bude nakládáno v souladu s pravidly stanovenými nařízením (ES) č. 45/2001 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství (nyní Unie) a o volném pohybu těchto údajů ⁽⁵⁾. Veškeré žádosti, např. o další informace nebo v souvislosti s výkonem práv podle nařízení (ES) č. 45/2001 (např. přístup k osobním údajům nebo jejich oprava), je třeba zaslat Komisi na adresu uvedenou výše v bodě 4.

7. Pro pořádek se osoby a subjekty zařazené do přílohy I upozorňují na to, že mají možnost požádat příslušné orgány daného členského státu (členských států) uvedené v příloze II nařízení (ES) č. 881/2002, aby jim vydaly povolení použít zmrazené prostředky a jiné hospodářské zdroje na základní potřeby nebo konkrétní platby v souladu s článkem 2a uvedeného nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 86, 1.4.2011, s. 63.

⁽²⁾ Úř. věst. L 139, 29.5.2002, s. 9.

⁽³⁾ Článek 2a byl vložen nařízením Rady (EC) č. 561/2003 (Úř. věst. L 82, 29.3.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Článek 7a byl vložen nařízením Rady (EU) č. 1286/2009 (Úř. věst. L 346, 23.12.2009, s. 42).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

V Oznámení

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE PROVÁDĚNÍ POLITIKY HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Evropská komise

2011/C 101/10	Předběžné oznámení o spojení podniků (Věc COMP/M.6144 – Giesecke & Devrient/Wincor Nixdorf International/BEB Industrie-Elektronik) – Věc, která může být posouzena zjednodušeným postupem ⁽¹⁾	36
2011/C 101/11	Předběžné oznámení o spojení podniků (Věc COMP/M.6182 – MAN/MAN Camions et Bus/MAN Truck & Bus Belgium) – Věc, která může být posouzena zjednodušeným postupem ⁽¹⁾	38

JINÉ AKTY

Evropská komise

2011/C 101/12	Oznámení určené Ibrahimovi Hassanovi Talimu Al-Asirimu zařazenému na seznam podle článků 2, 3 a 7 nařízení Rady (ES) č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem na základě nařízení Komise (EU) č. 317/2011	39
---------------	---	----

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2011 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS